

ΕΡΡΙΚΟΥ Α. ΣΚΑΣΣΗ

Όμοτίμου καθηγητοῦ τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας
Ἀκαδημαϊκοῦ

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ *

(Συνέχεια ἐκ τῆς Ἑπιστημονικῆς Ἑπετηρ. τοῦ Πανεπιστ. Ἀθηνῶν, ἔτ. 1954 - 1955).

abiectus, 3 *Padi.* μΣΥ. (abicio)

1. ἡμελημένος. comitorum senarii (ἐντονώτ. τοῦ pedestres=τετριμμένοι ὡσεὶ ἐν πεζῷ λόγῳ, πεζολογικοί, ἀνευ ὀνόματός τινός) Cic. or. 184. oratio humilis et -a (λόγος, ὕφος ταπεινόν, ἰσχνόν καὶ ἀκαλαίσθητον, ἀντ. nimis alta et exaggerata) Cic. or. 132.

2. ταπεινός, εὐτελής, μικρᾶς ἀξίας (συν. obscurus, humilis, contemptus, ἀντ. amplius). familia Cic. Deiot. 30, causa *Ci*, apparitor *Ci*, pretium *Ap*, negotium *VM*. 3. ἀπολωλώς, διεφθαρμένος = perditus. homo Cic. Pis. 31. latro *Ci*, vita *Val*.

Max. 3,5,4. consors Amm. 19,9,6 πρβλ. κ. Tac. ann. 13,46,4. 4. ἀπο-
τεθαρορμένος = fractus (ἀντ. in-
fractus). senatus (mater, mentes)
Ci, amicus -ior Cic. Lael. 59 (pa-
rad. 35. Liv. 25,37,7. Tac. h. 4,85).

5. τεταπεινωμένος, ταπεινός = sub-
missus, se efferens. animus abiec-
tissimus Quint. 11,1,3. contem-
ptus abiectus *Ci*, nihil abiectum
nihil humile (οὐδεμίαν ταπεινὴν σκέ-

ψιν) cogitant Cic. fin. 5,57. multo
maestiores et abiectiores animi
(γεν. τῆς ἀναφορᾶς) Liv. 9,6,11 κ.ἀ.
Ἰδ. abiecte.

abiēgneus, i. abiegnus τέλ.

abiegnus, (-ē-?) 3 (abies § 75
καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ilig-nus, salig-
nus, § 35), ἐλάτινος, ἐξ ἐλάτης πε-
ποιημένος (παρὰ ποιηταῖς καὶ τρι-
συλλάβως abiegnus). equus (ὁ Τρωϊ-
κός, ὁ δούρειος ἵππος) Prop. 3,1,25
(πρβλ. Verg. A 2,16). bos -a Prop.
3,19,12. trabes (ναῦς, πλοῖον) Enn.
trag. 205. stipes (= fustis terrae
defixus *F*) abiegnus Acc. trag. 261.
palmae (= remi) Catull. 64,7. ra-
tes (πλοῖα) Vitruv. 2,9,14. tabellae
O, hostile (ξύστῃς) Liv. 21,8,10.

→ Τύπος abiēgneus (σύμφυρσις τοῦ
abiegnus + ligneus): asseres -gnei
(σκόλοπες, δοκίδες) Vitruv. 7,3,1.

abiens, γεν. euntis, i. abeo.

abiēs, etis θ. (πρβλ. Ἡσύχ. ἄβιν.

— Παρὰ ποιητ. καὶ δισυλλάβως abjes,
πρβλ. καὶ aries, paries), ἐλάτη, ἄβις,
(πρβλ. quercus) Plin. 12,134. alta

* Ἀντὶ προλόγου ἀναγνωσθήτωσαν ὅσα ἐγράψαμεν ἐν σ. 261 - 264 τῆς αὐτῆς
Ἑπιστημονικῆς Ἑπετηρίδος.

E, tenera *Vr*, infernae (=maris inferi τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους) *Vr*, supernae (=maris superi τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους) *Vr*, arbores abietis (σώματα δένδρων ἐλάτης) *Liv*. 24, 3, 4. Περιληπτικῶς: nigrā abiete *Verg*. *A* 8, 599. *Vitr*. 1, 2, 8. *Sil*. 3, 442. — Τὸ ξύλον, ἡ ὕλη: *Enn*. *trag*. 80. *Caes*. *g*. 5, 12, 5. *Varr*. *r*. 3, 3, 13. secta (ἐλάτναι δοκοί, σανίδες) *Verg*. *A* 2, 16 κ.ἀ. **2.** *μνμ*. πᾶν ὅ τι ἐξ ἐλάτης πεποιήται, α) ναῦς: πλοῖον *Acc*. *tr*. 331. *Verg*. *g*. 2, 68 κ.ἀ. (πρβλ. *alpinus*). β) κῶπαι *Petr*. 89, 34. γ) δόρυ *Verg*. *A* 11, 667, *VF Si St*. δ) ἀναλογεῖον, ξύλινον ἔλυτρον, θήκη (διὰ τὴν καλὴν συντήρησιν τῶν χειρογράφων). *Mart*. 14, 84, 2. ε) ἐπιστολή, γράμμα (κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον τῆς γραφῆς ἐπὶ ξυλίνου ἀβακίου). *Plaut*. *Pers*. 248. *Quint*. 8, 6, 20.

→ Ἡ ἀφ. ἐν. εἶναι παρὰ ποιηταῖς ἐνίστε τρισύλλ. (π.χ. *Enn*. *trag*. 80. *Verg*. *A* 2, 16) καὶ ἀφ. πλθ. ἐνίστε τετρασύλλαβος (*Verg*. *A* 9, 674).

abietārius 3 (*abies*). *negotia* (συναλλαγαί, ἐμπόριον ξυλείας) *Paul*. *F*. 27, 11 = *materiaria*, *ae* (ἱ.λ.).

abiga, *ae* θ. (= *chamaeritys* ἱ.λ.), ἄζυγος, βοτάνη ἐκτροπικῇ. *Plin*. 24, 29 (πρβλ. *partum* *abigere* ἐκτροπῶσκειν *Cic*. *Clu*. 32).

abigeus, ἱ ἀ. (*abigo*), ἀπελάτης *Γλωσσ.*, (ζφοκλόπος, ζφοκλέπτης = *abactor*) *Enn*. *trag*. 300 *R*. *Isid*. *or*. 10, 14.

ab-igo, ἐγῆ, *actus* 3 (*ab-ago* § 41). **1.** ἀπελαύνω *Γλωσσ.*, (ἀπ)ωθῶ μακράν, ἀπάγω (βίᾱ), ἀποσοβῶ, ἐκδίδωκω. *alqm* *ab aedibus* (ἐκ τοῦ

οἴκου) *Plaut*. *Amph*. 979. *abigis* (*sc. me*) *facile* (εὐκόλως με διώχνεις) *Plaut*. *Persa* 297. *uxorem...* *ab ianua* *Plaut*. *Men*. 127 (*Varr*. 1, 7, 93). *greges equorum* *Ci L*, *boves* (ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ) *Ovid*. *m*. 2, 686 (πρβλ. κ. *Liv*. 1, 7, 4. *Paul*. *F*. 237). *greges ovium*, *equas* (δδηγῶ εἰς βοσκὴν ἢ εἰς τὸν στάβλον), *armenta aestu in montes frondosos* *Vr*. — Ἀπομακρύνω τινὰ τῆς ἀρχῆς: *abacti magistratūs dicebantur qui coacti deposuerant imperium* (εἰχον ἀποθέσει τὴν ἀρχὴν) *Paul*. *F*. 23, 3 (πρβλ. *Isid*. *or*. 10, 20). — Ἀποσοβεῖν (ἀπομακρύνω, διώχνω). *puer abige muscas* (τὰς μυῖας. Λογοπαίγνιον ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸν *A. Sempromnius Musca*) *Cic*. *de orat*. 2, 247 (πρβλ. *Cic*. *Tusc*. 1, 104). *uxorem* (ἀποπέμπω) *Su*, *anser* *de frumento* *P*, *amnem* (παροχετεύω) *Tac*. *h*. 5, 91. **2.** ἀπάγω (διὰ κλοπῆς), *pecus* *Cic*. *Verr*. 3, 57 (*Liv*. 2, 23, 5. *Sen*. *benef*. 6, 4, 5), *praedas hominum pecorumque* *Liv*. 4, 21, 2. **3.** ἐκτιρώσκω, ἀποφθείρω, καταστρέφω. *partum* (τὸ ἔμβρυον) *Co Ta*, *partum sibi medicamentis* (οἰκειοθελῶς) *Cic*. *Clu*. 32. *fetum* *Co*, *conceptum* *Suet*. *Dom*. 22, 2. **4.** *Μιτρ*. ἀπάγω, ἀπελαύνω, διασκοεδάννυμι, ἀποδίδωκω. *pestem abige a me* (ἀπομάκρυνον ἀπὸ ἐμοῦ αὐτὴν τὴν μάστιγα, τὴν συμφορὰν) *Enn*. (= *Cic*. *ac*. 2, 89), *adamas lymphationes* (τὰς φρενίτιδας) *abigit* *Pl*, *curas* *Hor*. *ep*. 1, 15, 19. *pauperien epulis regum* (ἐξορίζω, ἐκβάλλω τὴν πενιχρότητα τῶν φαγητῶν ἀπὸ τῶν ἐστιάσεων

τῶν πλουσίων) Hor. s. 2,2,44. fastidium *Pl*, abactā (*Veia*) nullā conscientiā (ἀνευ τύψεως) Hor. epod. 5,29. abacti oculi (=intus recedentes, κοῖλοι ὀφθαλμοὶ [μάτια βαθουλωτά]) Stat. Th. 1,104. medio iam noctis abactae (=pronae, finitae) curriculo (τὴν σιγμὴν καθ' ἣν ἡ νύξ εὐρίσκεται πρὸς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου τῆς· πρβλ. καὶ Stat. Th. 1, 231) Verg. A 8,407.

1. **abii**, ἱ. abeo.

2. **Abii**, ὄrum ἄ. *Ἀβιοι, ἔθν. Σκυθικὸν ἐν Θοράκῃ Curt. 7,6,11. Amm. 23,6,53. Abi *Plin. 6,77 (ν. Abisari, *Ἀβισσαρεῖς).

Abila, ae θ. *Ἀβίλη (Στράβ., Πτολ.), *Ἀβίλις (*Ερᾱτ., Εὐστ.), *Ἀβίλος (Πτολ.) [καὶ κατὰ βαρβάρους ἡ Λιβυκὴ ἢ *Ἡρακλέους στήλη ἐκαλεῖτο *Ἀβεννα (*Εὔστ.* εἰς Διον.), ἑλληνικῶς δὲ Κυνηγετικῇ], ν. *Ximiera*, ὄρος τῆς Μαυριτανίας, ἐν *Ἀφρικῇ ὑψηλὸν καὶ ἀπόκρημνον σχηματίζον τὸ ἕτερον σκέλος τῶν λεγομένων *Ἡρακλείων στηλῶν ἢ ὄρων μετὰ τοῦ ἀπέναντι ἐν *Ισπανίᾳ ὄρους Κάλπης (τοῦ ν. *Γιβραλτάρ*). Mel. 1,27. 2,95 = **Abyla** (*Ἀβύλη *Εὔστ.*) *Plin. 3,4. 5,18 (ν. Abila).

abin' = abisne, ἱ. abeo.

abinvicem, ἱ. invicem. Iord. Get. 5,35 ab invicem = invicem.

Abisarēs, -is ἢ -ae (αἰτ. -ēn) ἄ. *Ἀβισάρης, πρίγκιψ τῶν Ἰνδιῶν, σύμμαχος τοῦ Πώρου. Curt. 8,12,13. 14,1. 9,1,7. 10,1,20. 21.

abitio, ōnis θ. (abeo). 1. (αἰφνίδιος) ἀναχώρησις, ἀποχώρησις, ἀπέλευσις = discessio, abitus. hinc abi-

tio Plaut. Rud. 503. haec -o Ter. Haut, 190. 2. = mors. Paul.- F. 23.

ābito (ābaeto), 3 (ἄ. καὶ baeto ἤτιον ὀρθῶς bēto), ἀποχωρῶ, ἀπέρχομαι. Plaut. Rud. 777. Epid. 304. Truc. 96. Ἰδ. καὶ bito.

abitus, ūs ἄ. (abeo). 1. ἀπέλευσις, ἀναχώρησις, ἀπομάκρυνσις (ἀντ. adventus, aditus). alicuius (π.χ. viri, eius) *P Te*. post -um huius pestis (i.e. Verris) Cic. Verr. 3, 125 (πρβλ. Catull. 64,287). hircundinum -ūs *Plin*. 18,311. corporum (ἀντ. aditus) Lucr. 1,677. 2. ἐν. κ. πλθ. (τὸ δι' οὗ ἀπέρχεται τις) ἔξοδος, διάβασις, δίοδος. Verg. A 9, 378. Tac. ann. 14,37,3.

ab-iūdico 1 1. (ἐπὶ τοῦ δικαστοῦ καὶ γενικῶς), οὗ ἢ μὴ φάναι τινὰ ἔχειν, ἀποκρίνω τινά τινος, κρίνω ἀφαιρετέον, ἀφαιρῶ. nunquam... abiudicabit ab suo triobolum (οὐδέποτε θὰ κρίνῃ νὰ ἀφαιρεθῇ ὁβολὸς ἀπὸ τὸν ἀνθρωπὸν του) Plaut. Rud. 1039. Alexandriam a populo Romano (ἀντ. adiudico ἢ iudico alqd alicuius esse, ἐπιδικάζω) Cic. agr. 2,43. *Ἀπολ.: ager abiudicatus (ἀφαιρεθεὶς δικαστικῶς) Līv. 4,1,4. agris abiudicatis Tac. ann. 14,18,3. *Μτφρ.* sibi libertatem (ἀποκρίνω ἑμαυτὸν τῆς ἐλευθερίας, αἶρω, ἀφαιρῶ τὴν ἐλευθερίαν μου, ἀρνοῦμαι εἰς ἐμὲ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐλευθέρου πολίτου) Cic. Caecin. 99. id totum abiudico (= eicio, πᾶν τὸ βλαβερὸν ἀπομακρύνω, ἀπορρίπτω) Cic. de or. 2,102 (τινὲς κώδδ. abdico). *Ἀστεῖως: me a vitā abiudicabo (θὰ ἀφαιρέσω τὴν ζωὴν μου, δὲν θέλω πλέον νὰ ζῶ, ἐκ

τοῦ ζῆν ἐκουσίως θὰ μεταστῶ) Plaut. Asin. 607. Ἰδ. κ. 1. abdicō.

ab-iugo 1 (κυρίως = ἀποξεύγνυμι a iugo solvo). *Μιφρ.* ἀποχωρίζω, ἀπομακρύνω. quae res te ab stabulis abiugat? (τί σε ἀπομακρύνει ἀπὸ τοῦ ἐπαύλου σου;) Pac. trag. 222 (Non. 73 separat, abalienat). **ἄ.λ.**

ab-iungo, iūnxi, iūnctus 3 1. ἀποξεύγνυμι, ἐλευθερώνω ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ. iuvenctum Verg. georg. 3,518. equos (ἀντ. bestiis imponere iuga Ci, συν. demere iuga O) *Prop. 2,18,10 (ν. adiunctos). 2. *μιφρ.* ἀπομακρύνω, ἀποχωρίζω, συν. *seiuungo, diuungo.* abiuncto (sc. a se) Labieno... timebat (περὶ τοῦ ἀπομεμονωμένου, περὶ τοῦ μὴ μετ' αὐτοῦ ὄντος Λαβ.) Caes. g. 7,56,2. abiunctae comae (ἀποχωρισθεῖσα, ἀποκοπεῖσα τοῦ ἄλλου τμήματος κόμη) Catull. 66,51. se ab hoc dicendi genere (κρατῶ ἐμαντὸν μακρὰν τοῦ...) Cic. Att. 2,1,3.

abiūrassit, ἰδ. abiuro.

ab-iūro, 1 1. ἀπόμνυμι, ἐνόρκως ἢ μετ' ὅρκου (ψευδοῦς) ἀρνοῦμαι τι, *Γλωσσ.* ἐπιορκῶ. pecuniam (τὸ χρῆος) Plaut. Rud. 14. *munusculum* Cic. Att. 1,8,3. creditum (οὐδ., τὰ ἐμπιστευθέντα χρήματα) Sall. Cat. 25,4 (πρβλ. Plaut. Curc. 496). -ae rapi-nae (τῶν βοῶν, ὧν τὴν ἀρπαγὴν ἠο-νῆθη ὁ Κάκος) Verg. A 8,263. 2. ἀποπτύω, ἀρνοῦμαι, δὲν δέχομαι. ani-mus humanus corpori suo -ans (ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀρνούμενη τοὺς σωματικούς δεσμούς) Apul. Socr. 152. feralē -are sacrum (ἐνο-χον, ὀλέθριον ὅρκον ἀπαρνοῦμαι, δὲν

τὸν δέχομαι) Stat. Theb. 6,150.

→ *Ἀρχαῖκ.* abiūrassit = abiuraverit Plaut. Pers. 478.

abivī, ἱ. abeo τέλ.

Ablabius (καὶ -vīus), ἱ ἄ. Ἀβλά-βιος. 1. συγγραφεὺς ἱστορικὸς γρά-ψας περὶ Γότθων (historicus, des-criptor Gothicorum) Iord. Get. 28,82. 2. ἐπαρχος τοῦ πραιτωρίου, ὑπάτος (331), φίλος τοῦ Μ. Κων-σταντίνου, φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Κων-σταντίου Amm. 20,11,3.

ab-lacuo Varr. r. 1,29,1 (= ablaqueo [ἱ.λ.]).

ablaqueātio, ōnis θ. 1. γύρω-σις, περισκαψίς, περιούρις (περὶ τὴν ὄριζαν ἀμπέλου ἢ δένδρου κν. *ξελάκ-κωμα*) Col. 4,4,2 κ.ἄ. Plin. 17,194. 246. 2. ὄρυγμα, λάκκος Col. 5,10,17.

ablaqueo (ἀρχαῖκ. -lacuo) 1. γυ-ρῶ, φιαλῶ, περισκάπτω, περιορύττω δένδρον (σηματίζων περὶ τὸν πόδα τοῦ κορμοῦ ἢ τῆς ἀμπέλου λάκκον, κν. *ξελακκῶνων, καὺλῶνων*). arbores Cato agr. 27,36. Cic. 5,9,12 κ.ἄ. Plin. 17,259. 263. vitem, vites *Co Pl*, cir-cum vites ablaquari Varr. r. 1,29,1.

ablātivus (ablatus, τοῦ aufero), ἱ ἄ. (ἀπλῶς ἢ μετὰ τῆς λ. casus), ἡ ἀφαιρετικὴ (πτῶσις) Quint. 1,5,59 κ.ἄ. καὶ παρὰ τοῖς Gramm. Ἰδ. casus.

ablātus 3, ἱ. aufero.

ablēgātio, ōnis θ. (ablego) 1. ἀποστολή, ἀποπομπή τινος (πρὸς ἀπαλλαγὴν), ἀπομάκρυνσις = remo-tio. iuventutis ad Veliternum bel-lum Liv. 6,39,7. 2. *ἀπολ.* (κατ' εὐ-φημ.) ἐξορισμός, ἐξορία = relega-tio (ἱ.λ.). ablegatio pudenda A-grippae Plin. 7,149.

ablegmina, um οὐ. = partes (τὰ ἐκλεκτότερα μέρη) extorum (σπλάγχων) quae dis immolabant (προωρισμένων εἰς θυσίαν· πρβλ. ἀπολέγειν. lego = προαφαιρῶ, κρατῶ κ. ἐκλέγω, ἐξάγω καὶ λαμβάνω) Paul. - F. 21,7 ἄ.λ.

ab-lēgo 1 1. ἀποπέμπω, ἀποστέλλω εἰς ἄλλο μέρος, ἀπομακρύνω. hinc adolescentem peregre Plaut. Cas. 62. alqm foras Plaut. Mil. 868. aliquo (ἐπίρρ.) mihist hinc ablegandus Ter. Hec. 413. consilium (τὴν συνέλευσιν, σύνοδον) Cic. Verr. 2,73. honestos homines Ci, iuventutem Liv. 5,2,4. pueros venatum (ἀπομακρύνω ἀποστέλλων εἰς κυνήγιον) Liv. 1,35,2. pecus a prato Vr, alqm a penatibus suis L. — *Μιτρρ.* haec legatio a fratris adventu me-at (κωλύει μὲ νὰ παρευρεθῶ κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀδελφοῦ) Cic. Att. 2,18,3. 2. ὥς *t.t.* στρατιωτ. : ἀνακαλῶ τινα ἀπὸ τῆς διοικήσεως (μεταθέτων εἰς ἄλλην τινὰ ὑπηρεσίαν), ἐξορίζω, ὑπερορίζω Liv. 7, 39,2. alterum (τῶν ὑπάρτων) procul ab Italiā Liv. 22,25,5. alqm eo unde... Liv. 21,10,12. alqm extra Italiam in exilium Liv. 27,9,3. ab avo in Persas ablegari Iust. 1, 5,8. in exilium ad Britannos Amm. 28,1,21.

ablepsia, ae θ. ἀβλεψία, παραδρομή, ἀπροσεξία. Suet. Claud. 39 (ἑλλην. μετεωρίαν καὶ ἀβλεψίαν [ἀ μεταφράζει ἐνταῦθα ὁ Σουητ.] oblivionem et inconsiderantiam).

ab-ligurrio (-gurio) 4. (κυρ. ἀπολάπτω, ἀπολείχω, λείχων [γλύ-

φων] καθαρίζω, ἐξαφανίζω). 1. ἀπολαυστικῶς ἐσθίω (γεύομαι), ἀπολαμβάνω τρώγων: dulcia (οὐδσ.) Apul. m. 10,14. *Μιτρρ.* κατεσθίω, καταλαφύσσω, κατασπαταλῶ, διασπαθῶ (διασπαθίζω). patria bona (τὴν πατρῶαν οὐσίαν, καταβιβρώσκω τὰ ὄντα [ἐν συμποσίοις κ.τ.τ.]) Ter. Eun. 936 = patrimonium Apul. apol. 59,7. 2 (ἐπὶ ἀκολάστου ἐννοίας) = libidinose basiare (παρὰ Suet. gramm. 23 extr.).

→ Πρτ. abligurribam Apul. ἔ.ἄ.

ab-loco 1. μισθῶ, δίδω κατοικίαν ἐπὶ ἐνοικίῳ. domum Suet. Vit. 7,2. ea quae ad epulum pertinerent... macellariis -are (ἀπομισθῶ, ἀναθέτω ἐπὶ μισθῷ τοῖς ὀσπολώαις τὰ [τοῦ πανηγυρικοῦ] γεύματος) Suet. Iul. 26,2.

ab-lūdo 3 (κατὰ τὸ ἡμετ. ἀπ-ῶ-δεῖν, παραλλάσσω κατὰ τὸν τόνον). Μόνον *μιτρρ.* (ἀπὸ τῆς μουσικῆς) haec a te non multum (λιτότης) abludit imago (ἡ εἰκὼν, ἡ σύγκρισις, ἡ ἀλληγορία [τοῦ φουσκωμένου βατράχου] ὀλίγον ἀπᾶδει [δηλ. σοῦ προσαρμόζει, σοῦ ταιριάζει]) Hor. s. 2,3,320 (πρβλ. Phaedr. 1,24. Mart. 10,79,9 ἔξ.). ἄ.λ.

ab-luo, lui, lūtus 3 (ab + lavo § 42). 1. ἀπολούω, (ἀπο)νίπτω, ἀπορρύπτω (πλύνων ἀφαιρῶ, καθαρίζω τὸν ῥύπον). pulverem manibus Pac. trag. 244. Ulixi pedes Cic. Tusc. 5,46. manūs *O Se rh.* ablutā caede (= cruore, ἐξαφανισθέντος τοῦ λύθρου) ἦτοι τοῦ αἵματος μετὰ τῆς κόψεως Verg. A 9,815. suum equorumque sudorem VM, sudorem Se

Co Pl, pulverem et cruorem *Fl*, squalorem *Cu*, ova abluta (τὰ πρὸς ἐπώασιν ῥὰ) Varr. r. 3,9,12. maculas e veste *Pl*, lacrimas (ἀπομορ-γνύναι, ἀπομάσσειν, ἀποσπογγίζω, σκουπίζω) Tac. ann. 11,2,4. manūs *O Se*. pulvinos (τὰς πρασιάς, κν. βραγιές) Varr. r. 1,35,1. terra pluviis non abluatur Col. 5,10,4. **2.** ῥέων παρασύρω. torris abluīt villas (χείμαρος ὕδατων [κυλίων ἐκ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων] καταστρέφει παρασύρων τὰς ἀγροικίας) Sen. nat. 3,27,7. **3.** μτφρ. αἴρω, κλύζω, (ἀπο)καθαίρω, ἀποπλύνω. omnis perturbatio animi placatione abluatur... (ὅλα τὰ πάθη δέχονται ὅτι δύνανται νὰ παραμερ-σθῶσι δι' ἀπομακρύνσεως τοῦ κακοῦ...) Cic. Tusc. 4,60. sic sitis de corpore nostro abluīt (σβέννυται) Lucr. 4,875. nigras sibi terra abluīt umbras (ἐξαφανίζει, ἀποδιώκει τὸ σκότος) Lucr. 4,378 (πρβλ. αὐτ. 341 nigras discutit umbras ὧς τι τὸ συγκεκριμένον). quantum (sceleris) non Tethys nec... abluīt Oceanus Catull. 88,5 (πρβλ. *Εὐρ.* I.T. 1193 θάλασσα κλύζει τάνθρω-πων κακά. Σοφ. O.T. 1227. Πράξ. Ἀποστ. 21,16 ἀναστὰς βάπτισαι καὶ ἀπόλουναι τὰς ἁμαρτίας σου). quis Tanais aut quis Nilus... abluere (=purgare) dextram poterit? Sen. Herc. f. 1323. maculam veteris industriae (κηλίδα, τὸ ὄνειδος τῶν ὑπόπτων... κινήσεών του) Plin. epist. 3,7,3. culpam (adullerii) Plin. 8,43. lava praeteriti periuria tempo-ris... praeteritā perfida verba die (πλῦνε, ἄρον, ἐξαγνισον [λέγει ὁ ἔμ-

πορος ἑαντίζων τὴν κεφαλὴν του διὰ κλάδου δάφνης βεβρεγμένης δι' ὕδα-τος ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ Ἑρμοῦ] τὰς ψευδορκίας μου τοῦ παρελθόντος καὶ τὰ χθεσινὰ ψεύδη μου) Ovid. f. 5,681.—Ὡς *t.t.* θροσκ.: ἐξαγνίζω. do- nec me flumine vivo abluero (ἕως οὔ [ἢ πρὶν ἢ] ἐξαγνισθῶ... διὰ πη-γαίου, ῥέοντος ὕδατος) Verg. A 2,719 (πρβλ. Ovid. f. ἔ.ἄ. ἐπ. ὕδωρ ζῶν *Εὐαγγ.* Ἰωάνν. 4,10 ἔξ. καὶ adirecto).

ablūtio, ὄνις θ. (abluo) **1.** πα-θητ.: ἀπόλουνσις, πλύσις, πλῦσιμον (ἐνδυμάτων, σώματος, προβάτων = lavatio) Macr. s. 3,1,6. 3,3,12. **2.** ενεργ.: πλύσις. aqua marina non est ablutioni apta (δὲν εἶναι κατάλλη-λον πρὸς πλῦσιν τὸ θαλάσσιον ὕδωρ) Macr. s. 7,13,23. Παρὰ *Plin. 13,74 (νῦν adulatione).

abluvium=diluvium. Lab.com. 151 (π. Gell. 16,7,1).

abn. Ἐπ γ ο. = abneros.

ab-nato, are 1 ἀποκολυμβῶ, ἐκκο-λυμβῶ, ἐκνέω, ἐκνήχομαι, σφίζομαι κολυμβῶν Stat. Ach. 1,382. **ἄ.λ.**

ab-nego **1.** ἀπαρνοῦμαι, ἀρ-νοῦμαι ἀπολύτως. alicui coniugium et dotes (σύζυγον καὶ προῖκα, πλου-σίαν σύζυγον) Verg. A 7,424. alicui pecuniae (pactae) partem Quint. 11,2,11. nec comitem (sc. se ἢ comitem ἀντὶ comitis munus) -at (δέχεται, δὲν ἀρνεῖται ἢ Fides νὰ γίνῃ συνοδός) Hor. c. 1,35,22 (πρβλ. Ovid. ars 1,127. Lygd. 6,10 [Tib. 3,6,10], Val. Flacc. 3,694).—Μετ' ἀπρμφ. = aspernor. vitam produ- cere (ἀρνεῖται [μετὰ περιφρονή-σεως], δὲν θέλει νὰ παρατείνῃ τὴν

ζωὴν του) Verg. A 2,637. *medicas adhibere manūs ad volnera* Verg. g. 3,455 καὶ Ἀπολ. : *abnegat* (ἀνευ ἀπομφ., ἀρνεῖται νά..., ἐμμένει) Verg. A 2,654. 2. (ἐξαρνοῦμαι τι. *depositum* (ἐξαρν. παρακρατῶν τὴν παρακαταθήκην) Plin. ep. 10,96. *nummos* Iuv. 13,94. *Σύντ.* : μετ' αἰτ. + ἀπομφ. = nego. Macr. s. 7,5.4. 16. 7,9,13.

ab-nepōs, ōtis, ἄ. ἑγγονος ἑγγόνου, τέταρτος ἀπόγονος, ἀπέγγονος, δισέγγονος = *avi nepos* (πρβλ. *abavus*) Sen. apoc. 10,4 (πρβλ. Tac. ann. 13,1,2). Suet. Tib. 3,7 κ.ἄ. *Γενικῶς* (ὡς τύπος πάγιος) *abnepotes* οἱ ἀπέκγονοι Stat. s. 4,3,147.

ab-neptis, tis (αἰτ. -em), δισεγγόνῃ = *avi neptis* (πρβλ. *abnepos*) Suet. Ner. 35,1.

Abnoba (λ. κελτ.). ae, ἄ. (*sc.* mons), τὰ Ἀβνοβα, τὰ Ἀβνοβαῖα ὄρη τῆς Γερμανίας (τιμῆμα τοῦ Μέλανος δρυμοῦ, *v. Schwarzwald*), ἐνθα αἱ πηγαὶ τοῦ Δουνάβεως Plin. 4,79. Tac. Germ. 1,3.

ab-nocto 1 ἀμτβ. 1. ἀποκοιτῶ, ἀπανυλίζομαι, ἐξωκοιτῶ (διάγω τὴν νύκτα ἐκτὸς τῆς κατοικίας μου = *foris, extra domum pernoctare*) Sen. dial. 7,26,6. 2. ἀπονυκτερεύω, διάγω τὴν νύκτα ἐκτὸς τινος τόπου. *ius abnoctandi* ([τοῖς δημόχοις] τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπονυκτερεῖν ἐκτὸς τῆς Πρώμης) *ademptum* Gell. 13,12,9.

ab-nōdo 1 (ab *n.* nodus), *t.t.* τῆς γεωργ. ἀποκόπτω μέχρι τοῦ ὄζου, ἀφαιρῶ τὰ περιττὰ τοῦ κλήματος, ἀποκόπτω τοὺς ὀφθαλμούς, τοὺς κόμβους, κλαδεύω. *pampinus non abno-*

datus *Col. 4,22,4 κ.ἄ. (*νῦν πανταχοῦ adnodatus*).

ab-normis, e (ab *n.* norma, ὑπόστασις §§ 61. 62. Πρβλ. *absimilis, absonus, amens*), ἔκνομος, ἔξω ἢ ξένος τῶν κανόνων = *nullam normam sequens, a normā discedens*. *Μτφρ.* Ofellus... *abnormis sapiens* (ὁ Ὁφ... σοφὸς [οὐσ. παρὰθ. εἰς τὸ Ὁφ.] ἔχων ἄξεστον φυσικὴν εὐφυΐαν, σοφὸς φύσει, σοφὸς αὐτοδίδακτος; πρβλ. ἄγροϊκόσοφος*, ἑυμόσοφος*) Hor. s. 2,2,3 (*a.l.* ab *normis*). ἄ.λ.

ab-nueo 2 (δευτερεύων τύπος τοῦ -nuo. Ἀρά γε κατὰ τὸ *prohibeo*; ; ἀρχαῖκ. λατ. = *abnuo* (λ.λ.), ἀρνοῦμαι. Μετ' ἀπρμφ. *certare* Enn. ann. 283 καὶ ἄπολ. : *abnuebunt* Enn. tr. 284.

abnuitio, ōnis θ. = *negatio* ἀρνησις Paul. - F. 108,5.

abnuitūrus, id. *abnuo*.

ab-numero 1 (ἀπ)αριθμῶ. *Nigid. π.* Gell. 15,3,4. Macr. gramm. V 600,21. 637,30.

ab-nuo, nuī, nuītūrus, 3 (ἐκ τοῦ **áb-nevo*, **abn[e]vo*, *abnuo*, ἐκ ῥ. *neu(s)*- πρβλ. *νεύω*, *pu- nu- ἐξ οὗ* καὶ *nū-men*, *nū-tus*, *nū-tare* § 52). 1. ἀνανεύω, ἀπονεύω, κάμνω (διὰ νευμάτων ἢ σχημάτων ἰδίᾳ τῆς κεφαλῆς ἢ τῶν ὀφθαλμῶν) σημείον ἀρνήσεως (*ἀντ.* *annuo*, *non recuso*, *accipio*, *probo*, *concedo*, *polliceor*) *P* κ.ἄ. *manū L.* Ἀπολ. καὶ μτβ. *non abnuo* Cic. Mil. 100. *abnuente* Tigrāne (παρὰ τὴν θέλῃσιν τοῦ T.) Sall. epist. Mithr. 13. *alicui de negotio* Sall. Iug. 84,3. *de societate* alqd (ἀρνοῦμαι τι) *Ci* κ.ἄ. *militam* L.

pacem (ἀντ. accipere) *L Ta*, regi pacem (ἀντ. polliceri) Sall. Iug. 47,4. imperium (ἀπειθεῖν τινι) *L*, nec abnuīt omen ([ὁ Αἰνείας] μὲ εὐχαρίστησιν δέχεται τὸν οἰωνὸν) Verg. A 5, 531. locus impetūs et subita belli abnuīt (μτφρ. ὁ τόπος δὲν εἶναι εὐνοϊκὸς δὲν ἐπιτρέπει, δὲν ἐπιδέχεται ἐφόδους καὶ αἰφνιδισμούς) Tac. h. 5,13. Σύντ.: α) μετ' ἀπρμφ.: nec abnuebant melioribus parere *L κ.δ.* β) acc. + inf.: abnueram bello Italianam concurrere Teucris Verg. A 10,8. γ) μετὰ τοῦ quin + ὑποτ.: non abnuere quin (δὲν ἐναντιοῦμαι, δὲν ἀνθίσταμαι νὰ...) Tac. ann. 13, 14,4. 2. ἀρνοῦμαί τι. abnuīt a se commissum esse facinus Cic. leg. 1,40. mulieres nihil abnuendo proficiunt Sall. frg. 2,92,10. 3. ἀπέχομαί τιος, ἔω τι, (ἀφίνω κατὰ μέρος). Μετὰ δοτ.: Thebanis conatibus (παραιτοῦμαι, ἔω τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Θηβῶν) Apul. m. 4,13. terrenis remediis inquisitionis (ἡ Ἀφρικὴ παραιτηθεῖσα, ἐάσασα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς μέσα τῆς ἐρεῦνης της) Apul. m. 6,6.—Ἀπρσο.: nec abnuītur ita fuisse (φασὶν οὕτω γενέσθαι) Liv. 3,72,7.

→ abnuītūrus Sall. h. frg. 1,50. abnuont = abnuunt Plaut. Capt. 481. Truc. 6.

ab-nūto 1 (*intens.* τοῦ abnuo = συχνάκις νεύω. Paul. - F. 27,18) abnutare alicui (διὰ συχνῶν νευμάτων νεύω ἀρνητικῶς, ἀπονεύω [γνέφω ὄχι]) Enn. trag. 306 (π. Cic. de or. 3,164). quid mi (= mihi) abnutas? (τί μου γνέφεις νὰ σιω-

πήσω): tibi ego abnuto? (ἐγὼ σου γνέφω;) Plaut. Capt. 611.

Abobrica (Avobriga) αε θ., πόλις τῆς Καλλαϊκῆς (Gallaecia) ἐν Ἰσπανίᾳ (ν. *Bajona di Gallizia*) Plin. 4,112.

Abolānī, ὄrum ἄ. λαὸς τοῦ ἀρχαίου Λατίου Plin. 3,69. **ἀ.λ.**

ab-oleo, olēvī, olitus 2 (πρβλ. ἀπ-όλλυμι, ἀπ-ολέσαι, ὄλε-θρος, ὄλε-κω), συν. deleo, tollo, dirimo, exstinguo. 1. ἀεὶ μτβτ. ἀφανίζω, καταστρέφω (συν. deleo). deum (= deorum) aedes Tac. ann. 2,49,1. viri monumenta (τοῦ Αἰνείου τὰ 'μνημόσυνα', τὰ ἐνθύμια τ.ἔ. arma, exuvias) Verg. A 4,497. Poppaeae corpus non igni -itum Tac. ann. 16, 6,2. libri -iti *Pl²*. Παθητ. aboleri (ἀντ. nasci) ἀποθνήσκω, καταλύω τὸν βίον Plin. 7 pr. 4. 2. μτφρ. (πολιτικῶς, θρησκευτικῶς, ἠθικῶς) α) ἀπαλείφω, καταλύω. legem, leges (= abrogare ἀποχειροτονῶ, ἀποδοκιμάζω, καταλύω τὸν νόμον, ἀκυρῶ τὸν νόμον) Tac. ann. 3,36,3. Quint. 1,5,29. decretum (Senatūs) abolitum est Suet. Claud. 6,4. vires (ἐξασθενῶ) *Ta*, ritūs *L*, sacrificandi disciplinam *L*, testamentum *Ve*, alicui magistratum (= abrogare alicui magistratum καταλύω, ἀποσύρω τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τιος) Liv. 3,38,7. *Ta*, dedecus armis (ἀφανίζω, ἀποπλύνω διὰ τῶν ὀπλῶν τὴν ἀτιμίαν) Verg. A 11,789. labem prioris ignominiae Tac. h. 3,24. Amor Sychaeum (ὁ Ἔρως ἐξαλείφει τὴν ἀνάμνησιν πρὸς τὸν Σ., φέρει εἰς λήθην τὴν μνήμην τοῦ Σ.)

Verg. A 1, 720. *memoriam flagitii* (τὴν ἀνάμνησιν τοῦ αἰσχύους) Liv. 7,13,4. Caesarum *memoriam* Suet. Cal. 60,2. *dolorem iramque Ta*, nomen *Pl Su F*, certamina privata (καταπαύω) *Ta*, viscera undis (ἀποτοξίνω, καθαίρω διὰ πλύσεως τὰ σπλάγχνα τ.ἔ. τὰς σάρκας τῶν θρεμμάτων) Verg. g. 3,560. *causas abolitae* (ἐξηφανισμένης) *accusationis exponere* Plin. epist. 7,6,6. *aboliti mores* (ἥθη παρηκμακότα, περιπεσόντα εἰς ἀχρησίαν, ἥθη ἐν παρακμῇ = *desueti*) Tac. ann. 14,20,5. *nonnulla ex antiquis caerimoniis paulatim abolita* (= *ommissa*, *neglecta*) Suet. Aug. 31,5. *Οὐσ. πλθ. abolita atque abrogata* (λέξεις νεκρᾶς καὶ ἐκτὸς χρήσεως) *retinere* Quint. 1,6,20.

ab-olēscō, lēvī, 3 (ἀντίθ. σχηματισμός τοῦ *adolēscō*· προβλ. *dē-crēscō* κ. ἑλλην. ἀπ-ακμάζω. Ἐκ τοῦ **ad-alēscō* τοῦ *alo* ἐξ οὗ *indoles* κλπ. Ἑτυμολ. σκοτεινῇ). 1. φθίνω, ἀπακμάζω, (ἐπὶ φυτῶν) ξηραίνομαι, ἀφανίζομαι. *vitis* Col. 3,2,4. *Μτφρ.* ἀπαλείφομαι, (ἐξ)αφανίζομαι. *gratia facti* Verg. A 7,232. *alicui cladis memoria* Liv. 3,55,6. *cum re nomen quoque vetustate -vit* Liv. 1, 23,3. 2. ἀπαρχαιοῦμαι, περιρίπτω εἰς ἀχρησίαν. *poena* Gell. 20,1,53. *legem -ere* Gell. 20,1,13.

abolita, ὄrum οὗ. ἰ. *aboleo* τελ.

abolitio, ὄnis θ. (*aboleo*) (προβλ. ἀβολιτίων). 1. (ἐξ)αφανισμός, ἐξαφάνισις. *cui (nebulae) serenitas abolitionem infert* (ἐξαφανίζει τὴν νεφέλην) Apul. mund. 8. *abolitione*

animarum (ἐν τοῖς βιαίοις θανάτοις, δολοφονίαις) *Flor. 4,7,15 (*νῦν amolitione animarum*). 2. *μτφρ.* *legis* (ἀποχειροτονία, κατάλυσις, ἀκύρωσις) Suet. Aug. 34,3. *tributorum* (ἀκύρωσις, κατάργησις *δασμῶν*) Tac. ann. 13,50,2 (προβλ. καὶ Tac. ann. 13,51,2). *sententiae* (ἀπόρριψις τῆς προτάσεως) Tac. ann. 6,2,6. *facti* (τοῦ ἐγκλήματος ἢ καὶ ἀπλῶς *abolitio* συγγνώμη, ἀτιμωρησία, ἄδεια [= ἀμνηστία] Flor. 4,7,4) Suet. Tib. 4,3.

abolla, ae θ. (λ. Σικελική· προβλ. κ. Ἀβόλλα [Στέφ. Βυζ.] πόλις Σικελίας καὶ ἀβολεῖς· περιβολαὶ ὑπὸ Σικελῶν Ἡσύχ. Ὁ τύπος ἀβόλλα ἐκ μεταγραφῆς τοῦ *abollae*). 1. χλαμὺς στρατιωτικῇ ἐξ ἐρίου χονδροῦ ἀχειρίδωτος φερομένη ἀπὸ τῶν ὤμων (εἶδος *κάπας*) Varr. Men. 223. 2. εὐρύς ἐπενδύτης (εἶδος διπλοῦ τρίβωνος ἰδίᾳ τῶν κυνικῶν φιλοσόφων) (προβλ. *amictus duplex* Verg. A 5,421 καὶ Serv. αὐτ., *duplex pannus* Hor. epist. 1,17,25), διπλοῖς, δίπλαξ, διπλῇ, διπλοῦς τρίβων τῶν διπλοειμάτων) κυνικῶν Iuv. 3,115 (ἰδ. κατωτ.) ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτῶν (τοῦ *praeffectus urbi*) στολῇ ὑπηρεσίας, στρατιωτικὸς ἐπενδύτης Iuv. 4, 76. *Tyria -a* (μεγαλοπρεπὲς) Mart. 8,48,4 (προβλ. κ. 8,48,1). *purpurea -a* Suet. Cal. 35,2. *Πρμ.*: *audi facinus maioris abollae* (τὸ ἀνοσιούργημα μεγάλης *abollae* [Schol. Iuv. = *maioris togae* τ.ἔ. *scleris potioris*]) Iuv. 3,115.

abōminandus 3. aut rex, quod -ndum (ἐνν. est, ὅπερ ἐστὶν ἀπευ-

κταῖον) Liv. 23,3,5 ἐπ. Sen. clem. 1,25,2. benef. 1,9,3. Quint. 12,5,2. 12,7,11. Ἐντεῦθεν ἐπιθ/κῶς: ἀποτρόπαιος, βδελυρὸς, κατὰπτυστος, μισητός. nomen fluminis Liv. 8,24, 11 (28,28,4). 9,8,16. Val. Max. 7,6 pr. Sen. Phaedr. 948 κ.ἀ. Plin. 22,7. infelicitas (crimina, scelus) Quint. 8 pr. 27.

ab-ōmino 1 (ἀρχ. τύπ. ἀντὶ abominor). Παθητ. μτχ. ἐπιθ/κῶς: **abōminātus** 3 (σχεδὸν = abominabilis), ἐβδελυγμένος, μυσσαρὸς, ἀπεχθής, ἀποτρόπαιος, φευκτέος, ἐναγής. parentibus Hannibal Hor. epod. 16,8 (-ndus A L). semimares Liv. 31,12,8. bubo Plin. 10,34 (πρβλ. καὶ αὐτ. 18,4). Ἴδ. abominor.

ab-ōminor 1 1. ἀποιωνίζομαι, ἀποστρέφομαι, σιχαίνομαι, βδελύσσομαι, ἀπεύχομαι, συν. aspernor, horreo, ἀντ. opto. nomen tyranni L. mentionem foedi facinoris L. Παρενθ/ῶς: quod abominor (δὲ μὴ γένοιτο, δὲ ἀπεύχομαι, θεὸς φυλάξοι! = quod deus avertat, quod d. prohibeat, quod d. omen avertat) Ovid. Pont 3,1,105. met. 9,677. Liv. 6, 40,11. Curt. 7,4,12. Plin. ep. 6,22, 7. id prodigium abominantes Liv. 39,22,5. Ἀπολ.: Quint. 4,1,33. 2. εὐχομαί τινι νὰ πάθῃ κακόν τι, καταρῶμαί τινα. crurum eius fragium (κάταγμα [θραύσιν] τῶν κνημῶν, σκελοκοπίαν) Apul. m. 9,23.—Παθ. τύπ. ἰ. abomino, abominandus.

Abōra (-as), ae ἄ. Ἀββόρας, Ἀβώρας (Ἰσιδ.), Χαβώρας (Ρηγίν.), Ἀβόρρας (Στέφ. Βυζ.), Ἀβούρας (Θεόφ.), Ἀβωρ (Ζώσ.), παραπτό.

τοῦ Εὐφράτου ἐν Μεσοποταμίᾳ (πιθανῶς *El Khabur*) Amm. 23,5,1. 4. Ἴδ. καὶ Chabura.

Aboriēse oppidum μία τῶν 15 ὧμ. πόλεων τῆς Ἀφρικῆς (oppida civium Romanorum) Plin. 5,29.

Aboriginēs, um ἄ. (ab-origine [incolae], § 62) (Ἀβοριγίνες Λυδ. ἀρχ. 1,22) 1. αὐτόχθονες, πρότοι κάτοικοι χώρας τινὸς (σχεδὸν = maiores Plin. 3,56) Plin. 4,120. Amm. 15,9,3. 2. Ἀβοριγίνες (-γίνες), λαὸς μυθικὸς τῆς Μέσης Ἰταλίας ἐξ οὗ οἱ Λατίνοι Cato hist. 7. Cic. rep. 2,5. Sall. Cat. 6,1. Liv. 1,1,5 κ.ἀ. Περμ/ῶς: si ius Faunorum et Aboriginum didicissem (ἐὰν εἶχον σπουδάσει τὸ δίκαιον τῶν Φ. καὶ τῶν Ἀβ.) Gell. 16,10,7.

ab-orior, ortus sum, 4 1. δύομαι (ἐπὶ τῶν οὐρανίων σωματίων) Varr. l. 5,66 (ἀντ. orior). Μτφρ. δύομαι, φθίνω. vox aboritur (ἡ φωνὴ φθίνει, γίνεται ἱσχνή, σβήνει) Lucr. 3,155. Ἴδ. aboriscor. 2. (ἐπὶ γυναικὸς ἀποβάλλω, ἐκβάλλω τὸ ἐμβρυον πρὸ τοῦ προσήκοντος χρόνου = abortum facio) Varr. logist. frg. Non. 71. Plin. 8,205. Gell. 12,1,8. Isidor. 10,20. Ἡ μτχ. ὡς οὖσ **abortum**, ἰ, οὖ. ἐκβόλιον, ἀποβολή Paul.-F. 29.

ab-oriscor, sci 3 (ἄλλος τύπ. παρὰ τὸ aborior, πρβλ. experiscor παρὰ τὸ experior ἐπ. paciscor, proficiscor, nanciscor) συν. perire, ἀντ. creari. δύο, ἐξαφανίζομαι (ἐπὶ τῆς σελήνης) Lucr. 5,732. ἄ.λ.

Abortae (Abaortae), ārum ἄ. λαὸς Ἰνδικὸς παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποτ. καὶ ἀνατολικῶς αὐτοῦ. Plin. 6,77. ἄ.λ.

abortio, ōnis θ. (aborior ἀπο-βάλλω), ἀποβολή (πρὸ τῆς ὥρας), ὁμοτοκία. abortioni operam dare (ἐπὶ γυναικὸς κάμνω ἀποβολὴν) Plaut. Truc. 201. merces (ἀμοιβή) abortionis Cic. Cluent. 34. pecuniam pro abortione dare (ἐξαγοράζω [μίαν] ἀποβολὴν) Cic. ἔ.ἀ. 125.

abortivus 3 (abortus, πρβλ. fugitivus), 1. ἔκβολος, προῶρος ἢ ἀῶρος γεννηθεὶς (ἀγουρογέννητος ἢ ἀγουρογεννημένος), ἔκτρωματιαῖος, προκαλῶν ἀποβολὴν, ἔκτρωσιν. Sisyrphus Hor. sat. 1,3,46. Iuv. 2,32. onum (ὃν ἐν ᾧ σήπεται τὸ νεότεριον μὴ δυνηθὲν νὰ ἐκκολαφθῇ) Mart. 6, 93,5. Plin. 7,42. 20,226. 24,18 καὶ *Plin. 18,150 (ἔνθα νῦν quodam abortu). Amm. 23,6,86. Οὐσ. **abortivum**, ī, οὐ. (sc. medicamentum) ἔκτρωτικὸν ἢ ἐμβλητικὸν φάρμακον = abiga. Plin. 25,25. 81. Iuv. 2,32.

aborto 1 (*intens.* τοῦ aborior) ἀποβάλλω Varr. r. 2,4,14.

abortus, ūs ā. (aborior). 1. (ἐπὶ γυναικὸς) ἀποβολή, πρόωρος ἢ ἄκαιρος τοκετός = abortio. Tertullae nolem abortum (sc. factum esse) Cic. Att. 14,20,2. Lucr. 4,1243. Cels. 2,1 p. 30 κ.ἀ. letales... abortūs (αἱ κατὰ τὸν 7ον καὶ 8ον μῆνα) Plin. 7, 40 ἔξ. κ.ἀ. vidua -u perit Plin. ep. 4,11,6.— ('Ἐπὶ ζῳῶν): partu aut -ū equa laboravit Col. 6,27,11. Plin. 8, 172. 201. -us apium αὐτ. 11,50. equas... -um pati Plin. 28,79. ('Ἐπὶ φυτῶν καὶ δένδρων): -ūs arborum Plin. 12,13. in ficis mirabiles sunt et abortūs, qui numquam maturescunt αὐτ. 16,95. 18,150.— Mulie-

rem abortum facere (ἐκτινύσκειν, κάμνω ἀποβολὴν) Cels. 2,10. Plin. 27,110. Plin. ep. 8,10,1, καὶ ἐπὶ ἐκτρωτικῶν μέσων -um facere (=προκαλῶ ἀποβολὴν, ἔκτρωσιν) Plin. 14, 110. feminis... abortūs facere αὐτ. 21,116 ἢ -um inferre Plin. 8,188. 24,143. *Μτφρ.* abortūs facere (κάμνω συγγράμματα κακότεχνα, ἀτελῆ, ἀνεπεξέργαστα, ἐξαμβλώματα πνευματικά) Plin. praef. 28. 2. συνεκδοχ.: ἔκτρωμα *Γλωσσ.*, ἄμβλωμα, τὸ πρὸ τῆς ὥρας του τεχθὲν ἔμβρυον. dicam abortum esse (ἐκτὸς ἂν ἐνταῦθα θεωρηθῇ τὸ abortum esse ὅτι εἶναι τοῦ aboriri ἀπροσώπως κειμένου) Ter. Hec. 398. abortūs non exeuntes trahit (*galbanum* τὸ γάλβανον [ἢ χαλβάνη *Διοσκ.*]) Plin. 24,22 κ.ἀ.

ab-rādo, rāsī, rāsus 3. 1. ἀποκόπτω δι' ἀξίνης ἢ δρεπανοειδοῦς μαχαίρας. arida et vetera Col. 10,2. ulmus acutā falce abraditur αὐτ. 5,6,9. partes *radicum* *Plin. 17,81 (νῦν adradi *DE* Detl.). 2. ἀποξυρῶ. caput *Ci*, supercilia (τὰς ὀφρῦς) *Ci*, barbam *Pl*, ossa abrasa (ὁστὰ γεγυμνωμένα) Iord. Get. 37,196. (ποιητ.) abrasae fauces (φάρυγξ κατάρξηρος καὶ ἐκδεδαρμένος) Luc. 6, 115. 3. *μτφρ.* ἀποκείρω παντοίοις τρόποις, ἀφαιρῶ τι ἀπὸ τινος = aufero, tollo. tristem me facit vicinus inpotens et aliquid meo abradens (τσιμπολογῶν διὰ τοῦ ἀρότρου) Sen. ep. 88,11. nihil se ab A. Caecina posse -ere Cic. Caec. 19. unde aliquid abradi potest (ἐκεῖ ὅπου εἶναι δυνατὸν νὰ ξυρῶσιν, νὰ ξεκολλήσιν κάτι) Ter. Phorm. 333. destringi

aliquid et abradi bonis Plin. pa-
neg. 37,2. ΣΗΜ. lacrimas (πρβλ.
ἀποψῆν δάκρυ) Stat. s. 2,7,106.

abreptus, ἰ. abripio.

Abrettēni, ὄrum ἄ. οἱ κάτ. τῆς
Ἀβρεττηνῆς, χώρας τῆς Β. Μυσίας
Ν. τοῦ Ὀλύμπου Plin. 5,123. **ἄ.λ.**

Abrincatuī, ὄrum ἄ. οἱ Ἀβριγ-
κάτουι (Πτολ.), λαὸς τῆς Κελτικῆς
εἴτε Λουγδουნიκῆς Γαλατίας (ἐνθα ἡ
ν. *Auranches* τῆς Νορμανδίας) Plin.
4,107. **ἄ.λ.**

ab-ripio, ripuī, repta 3 (ab κ.
rapio § 43) 1. ἀποσπῶ βίᾱ. nasum
mordicus (δδᾶξ) Plaut. Men. 193
(πρβλ. Cic. ad Q. fr. 3,4,2). testicu-
los morsu Ph, linguam I, nodum
(ἐπὶ τῆς κυνὸς) Pers. 5,159. 2. πρὸς
τιμωρίαν ἀποσπῶ βίᾱ (παίρων διὰ
τῆς βίας). convivio in vincula Cic.
Verr. 4,21. servi... in quaestionem
(εἰς βασανισμὸν) Cic. Mil. 60. a tri-
bunali (ἀπὸ τοῦ βήματος) Cic. Verr.
5,17. cives abreptos (ἀπαχθέντας,
ἐξανδραποδισθέντας [Ἐρετριεῖς]) in
Asiam regem miserunt Nep. Milt.
4,2. liberos in servitutem b. Afr
ἐπ. Liv. 3,57,3. Suet. Aug. 17,5.
Stat. Th. 1,603. Ovid. m. 7,732 κ.ἄ.
3. παρασύρω, ἀρπάζω, δι' ἀρπαγῆς
λαμβάνω, ἀπάγω, ἀποσπῶ. belluam
(καταπίνει [ἢ θάλασσα]) Curt. 4,
4,5. naves abreptae (ὑπὸ τῆς μεγά-
λης τρικυμίας) V. Τροπ. : tempestate
abripī Cu, Ci. vi fluminis abripī C
κ.ἄ. Μετὰ δοτ. : pecora litori abrepta
Plin. ep. 8,20,8. *Refl.* : se (ἢ
sese) abripere (οὔχομαι φεύγων ἢ
ἀπιών, φεύγω (ἀπαρτήρητος), γίνο-
μαι ἄφαντος P L, se foras P, se

domum Su. *Μτφρ.* filium natura
a parentis similitudine (παρασύρει
μακρὰν τῆς πατρικῆς ὁμοιότητος, μορ-
φώνει κατ' ἄλλο ἢ τοῦ πατρὸς πρό-
τυπον, καθιστᾷ ἀνόμοιον τὸν υἱὸν
πρὸς τὸν πατέρα) Cic. Verr. 5,30.
Romulum natura (τὰ φυσικὰ φαι-
νόμενα) ad humanum exitum adri-
puit (πρὸς τὸν θάνατον ἐξήρπασαν,
ἐξεκόμισαν) Ci, eam (sc. novam
nuptam) P, familias Ci, coniuges
ad libita Caesarum Ta, filios e com-
plexu parentum Ci, virginem a
complexu patris L, amore abrepto
(συληθέντος τοῦ ἔρωτος ἀπὸ ἄλλου
τινὸς) Pr, dona (ἀναθήματα) simu-
lacrā numinum Ta, arma equosque
(ὥς λάφυρα) Tac. h. 3,17.

Abrittus, ἰ ἄ. Ἀβριττος (Προκ.),
Ἀβρυτος (Δέξ.), Ἑβραιτος (Ἱερ.),
πόλις τῆς Κάτω Μοισίας (ἡ ν. *Dob-
brudscha*) ἐνθα κατεστράφη ὑπὸ τῶν
Γότθων ὁ ἔδεικτο μετὰ τοῦ υἱοῦ
Iord. Rom. 284.

Abrodiaetus (Habr.), ἰ ἄ. Ἀ-
βροδίαυτος. Ἰδ. habrodiaetus.

ab-rōdo, rōsī, rōsus 3 ἀποχναύω,
ἀποδάκνω, ἀποτρώγω. crudum un-
guem (κατὰ πρόληψιν τρώγω τὰ νύ-
χια μου [ἐκ νευρικότητος] μέχρῃς
αἵματος *Pers. 5,163 (ν. adrodens).
Ἰ. adrodo.

abrogāta, ὄrum οὐ. ἰ. aboleo κ.
abrogo τέλ.

abrogatiō, ōnis θ. (abrogo),
ἀκυρωσία ἀποκύρωσις Γλωσσ., ἀναί-
ρεσις, κατάλυσις, ἀκύρωσις (ἐπὶ νό-
μου). Cic. Att. 3,23,2. legis Oppiae
Val. Max. 9,1,3.

ab-rogo 1 1. αἶρω (alicui ἢ ali-

cui rei aliquid). male fidem servando illis quoque abrogant (οἱ κακοὶ) etiam fidem, quia nil meriti (sc. sunt οἷνες εἶναι τηρηταὶ τῆς πίστεως) Plaut. Trin. 1048. (Rhet. Her. 1,10,17. Cic. Q. Rosc. 44. Liv. 3,16,3 κ.ά.). veris testibus abrogavit fidem Sen. benef. 6,8,2 (Sen. Tib. 61,8). abrogare herbis fidem cunctis Plin. 26,18. **2.** ἀκυρῶ, ἀκυρον ποιῶ (ἀκυρώνω), καταλύω. α) legem Varr. 1. 9,20. Cic. inv. 2, 134 (συνών. derogare). Mur. 5 (syn. ferre). Cic. rep. 3,33 (syn. legi derogare, obrogare) Liv. 34,1,2. 38, 34,3 (Val. Max. 7,2 ext. 15). Sen. contr. exc. 3,1. Plin. 26,15. Tac. ann. 16,22,5. Ἀπολ.: Cic. Pis. 15 κ.ά. κ.ά. β) ἀρχήν, τιμὰς, ἀξιώματα (κ.τ.τ. θρίαμβον Liv. 45,39,4) καταλύω, ἀποχειροτονῶ, παίω τινά τις = aufero, detraho, demo, ἀντ. defero alicui. imperium (alicui) Cic. Brut. 53. off. 3,40 κ.ά. (Liv. 8,7,19. 22,25,10. Nep. Epam. 7,3 κ.ά. magistratum (alicui) *Ci N Su Ta*, potestatem (alicui) *Ci, Am.* consulatum (ἢ fascēs Flor. 9,3) *L Ta* Vel. 2,20,3. γ) ἐν εὐρυτέρῳ σημασίᾳ = aufero alicui alqd. paternum nomen Val. Max. 7,7,3. nemo nocens sibi ipse poenas -at (οὐδεὶς ἔνοχος μόνος του ἀκυροῖ [ἀφαιρεῖ, ἐξαλείφει, σβήνει] τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καταδίκην) Sen. Herc. O. 899. nec minus hebetis beneficiis abrogare vires (μωρία ἢ μωροῦ ἀνδρὸς εἶναι νὰ ἀρνηται εἰς τὴν φύσιν εὐεργετικὴν, ἀγαθοεργὸν δύναμιν) Plin. 2,141. praetoriam iurisdictionem (ἐπὶ ὑπά-

του· ματαιῶν = irritum iudicium praetoris facere) Val. Max. 7,7,6. fidem (= delere) Plin. 28,20. *Οὐσ.* πλθ. abolita (ἰ.λ.) atque abrogata retinere Quint. 1,6,20 (ἰ. aboleo τέλ.).

abrotonitēs, ae ἀβροτονίτης. vinum -es (οἶνος ἀβροτονίτης ἢ ἀψινθίτης τ.ῆ. παρεσκευασμένος μὲ ἀβρότονον [μὲ ἀψίνθιον τὸ ποντικὸν] Col. 12,35. Ὑ. abrotonum.

Abrotonium, ιῖ, ἡ Ἀβροτόνιον (ὄνομα παρὰ τοῖς Κωμ. ποιητ. ὑπκρστ. ἢ θωπευτ. γυναικῶν ἐρωμένων· πρβλ. Glycerium, Sophronium, Philotium κλπ.) ἀνάλογον περὶπου ἡμ. τὸ κοράσιον, γερμ. *das Mädchen*. Prisc.

abrotonum (-nus *Lu*), ἰ οὐ. ἀβρότονον (ἀ-) (ἄλλος τ. ἀβούτονον, καὶ ἡ ἀβρότονος), φυτὸν ἀρωματικὸν καὶ φαρμακευτικόν, εἶδος ἀψινθίου (ἀψιθιάς). *μνμ.* φάρμακον. Hor. epist. 2,1,114. Plin. 21,60. 160. Cels. 3,21. 5,5. 11. Ὑ. abrotonites. → habrotonus, ἰ θ. Luc. 9,921. Πλθ. Lucr. 4,123.

ab-rumpo, rūpī, ruptus 3 ἰ. γεν. **1.** ἀπορρήγνυμι, συντρίβω (σπάζω, κόπτω, ἀποκόπτω) ἀποσπῶ, παρασύρω. vincla (ἐπὶ ἵππου· πρβλ. Ὁμήρ. Z 607 δεσμὸν ἀπορρήξας) Enn. ann. 458 (Verg. A 11,492 καὶ τροπ. vincula servitutis Sen. ep. 70,12). *Le-thaea... vincula... Pirithoo* (δοτ. τὰ δεσμὰ [τ.ῆ. τὰς σπείρας τῶν δρακόντων] τοῦ Πειρ.) Hor. c. 4,7,28 (Liv. 26,6,10). catenas Luc. 6, 739. *Se Si.* vinculo quo fueram deligatus abrupto Apul. m. 9,1. fastigia templorum a culminibus dissipavit (*tempestas*) Liv. 40,

2,3. locus lapsu terrae (σεισμῶ) in pedum mille altitudinem abruptus erat ([ἀποσπασθεῖς] εἶχε βυθισθῆ εἰς βάθος 1000 ποδῶν) *L*, petra e latere montis -a Sen. nat. 6,22,2. Nis̄ron abruptam illi (sc. *Coo*) putant Plin. 5,134. saxa iugis abrupta Iuv. 6,649. *Hellespontus* *Asiam* abruptū *Europae* (δοτ. διαχωρίζει τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης) Plin. 5,141. abruptum radicibus *Ortygiam* (τὴν Δῆλον) Stat. Th. 5,338. puppes abrumpunt vincula ripis (ἀφ. ἀποσπῶσιν ἀπὸ τῶν ἀκτῶν..., λύουσι τὰ πρυμνήσια) Verg. A 9, 118. venas (ἀνοίγω τὰς φλέβας πρὸς αὐτοκτονίαν) Stat. s. 2,1,3. Tac. ann. 6,29,2. *Reflex.* : (μφο. ἰ. κ. κατωτ.). *Μτφο.* legio (Martia) se prima latrocinio (ἀφ.) Antonii abrupit (ἀπὸ τῆς συμμορίας τοῦ Ἀ.) Cic. Phil. 14,31. se a Caesaris concordia Val. Max. 1,8,10. Ἐπὶ γεφυρῶν, πορθμῶν: λύνειν, διαλύειν, donec post tergum suum pons abrumperetur Val. Max. 2,2,1 (Sil. 4,486. Tac. h. 3,14 προβλ. κ. 5,26. παρὰ Λιβίῳ rumpere, interrumpere). Ἐπὶ νεφῶν κ.τ.τ.: ingeminant abruptis (διασχισθέντων) nubibus ignes Verg. A 3,119 (προβλ. abrupti nubibus ignes [*i.e.* fulmina] Lucr. 2, 214) προβλ. ἐπ. Sil. 6,608. Ovid. f. 2,495 κ.ἄ. Ἐπὶ στρατιωτ. τάξεως: ordines (ῥηγνύναι) Tac. h. 3,25. cornua Liv. 28,14,20. legionem a reliquo exercitu Val. Max. 7,4 ext.2. abrupta a ceteris agmina Curt. 4,15, 22 (Sil. 13,682). II. *μτφο.* 1. διακόπτω. α) τὸν λόγον κ.τ.τ. his mediis

dictis sermonem abrupit (ταῦτα λέγουσα [ἢ Διδῶ] διέκοψε ἀποτόμως τοὺς λόγους τῆς, δὲν ὁμίλησε περαιτέρω) Verg. A 4,388 (προβλ. desino, insisto loqui κ. Quint 4,3,13. Plin. ep. 2,14,10) κ.ἄ. sermones Suet. Tib. 21,4. β) τὸν βίον τελευτᾶν, γίνομαι αὐτόχειρ, καταστρέφω τὸν βίον. invisam... lucem Verg. A 4,631. vitam αὐτ. 8,579 (9,495). fata *Se*, ense lucis invisae moras *Se*, vitam ἢ tempora vitae *Se*, annos *St*, stamine (τοῦ νήματος τῶν Μοιρῶν) nondum abrupto Iuv. 14,246. γ) τὸν ὕπνον. somnos (ἀποδιώκω) Verg. g. 3,530 (Ovid. am. 2,10,19. *Si St Ml* = divellere somnos Hor. epist. 1,10,18. δ) τὴν ὁδὸν (τὴν πορείαν, τὴν συγκοινωνίαν). *altae fossae* abrumperant iter (βαθεῖαι τάφροι διέκλεισαν τὴν ὁδὸν) Curt. 5,5,1. ε) διακόπτω: medias curas (ἀφίνω, διακόπτω τὰς σχέσεις μου) Ovid. rem. 495. pugnas (διακόπτω τὰς [αἱματηρὰς] μάχας) Val. Fl. 3,250 media cecidere abrupta iuventā gaudia (ἢ χαρὰ [δι]εκόπη ἐν τῷ μέσῳ τῆς νεότητός τῆς) Stat. s. 3,3,126. ut... mors semper inchoatum aliquid abrumpat Plin. ep. 5,5,4. ignem Flor. 1,18,1. 2. τίθηναι τέλος εἰς τι. coniungium ([προβλ. ἀνωτ. vitam] εἰς τὴν συζυγίαν, τὸν συζυγικὸν δεσμόν) Catull. 68,84. fas omne abrumpit (ὅλους τοὺς νόμους τῶν θεῶν παραβαίνει, παραβιάζει) Verg. A 3,55 (f.o. abrumptur armis *Si*). consuetudinem (ἀνατρέπω τὸ ἔθος) Val. Max. 2,3,1. occupationes *Se*, spem *Ta Cu*. foedus *Si St*. fidem

per scelus (παραβαίνω, ἀθετῶ ἐγκληματικῶς τὴν [δοθεῖσαν] πίστιν) Tac. h. 4,60 τέλ. voluptates (patientiam, pacem) *Ta*, dissimulationem (οὐκέτι ὑποκρίνομαι ἢ παρακαλύπτομαι, θέτω τέρμα εἰς τὴν ὑποκρισίαν) Tac. ann. 11,26,1. *otium* ego non abrumpi sed intermitti volo (θέλω νὰ μὴ τερματίσῃς ἄλλὰ νὰ διακόψῃς τὴν ἀνάπαυσιν) Plin. ep. 7,3,4. societatem alicuius *Su*, rerum diversitas aciem intentionis abrumpit (ἀμβλύνει τὴν προσοχὴν) Flor. 1, 1 pr., tacitas suspiciones palam (διαθρυλῶ δημοσίᾳ, βγάζω στὰ φόρα) Apul. apol. 98,3. laqueos (τὰ μεγάλα ἐμπόδια, τὰ κολύματα) Plin. ep. 2,8,2.

Abrūpolis (*a.l.* Abry-), idis (αἰτ. -im), ἄ. Ἀβρούπολις (-πορις), βασιλεὺς τῆς Θράκης τῶν χρόνων τοῦ Περσέως Liv. 42,13,6 κ.ἄ.

abruptē, ἐπίρρ. μΣ *Ap.* (abruptus) 1. κευχωρισμένος, εἰς χωριστὰ σημεῖα (ἔδῳ καὶ ἐκεῖ) = interrupte. Amm. 17,7,8. 2. *μτφρ.* α) κατεσπενυσμένως, ἐν σπονδῇ, ἀπερισκέπτως = temere. -e agere Iust. 2,15,4. alqm damnare *Am*, foedera frangere *Am*, aleam (κύβον) periculorum iacere Amm. 26,6,12. β) -e incipere (ἀποτόμως ἀνευ προοιμίου) Quint. 3,8,6. cadere in narrationem Quint. 4,1,79.

abruptio, ὄνις θ. (abrumpo) 1. ῥῆξις, διάρρηξις, ἀποτομή (σπάσιμος). corrigiae (ἱμάντος ὑποδημάτων) Cic. div. 2,84. 2. *μτφρ.* διάλυσις γάμου, διαζύγιον Cic. Att. 11,3,1.

abruptus 3 *Padi.* μΣΥ. 1. ἀπορῳξ, ἀπότομος = praeceps, abscis-

sus. barathrum Catull. 68,107. hiatus (ἄβυσσοι, βάραθρα ἀποτόμου βάθους) Sen. nat. 3,16,4. rupes *Luc*, *Am.* petra *Cu*, saxa *Sa Se Luc*, locus *L*, Caucani latus *Se*, ripae abruptissimae *Pl*², mons *Pl*, scopuli *Am*, orae *VF*, nihil abruptius *Pl* ὅθεν ἀπολ. **abruptum**, ἰ οὐ. (τὸ ἀπότομον ὕψος ἢ βάθος), τὸ ἀπερρωγὸς τὸ ἀπόκρημνον *Γλωσσ.*, βάραθρον, κρημνός, ἄβυσσος· καὶ *μτφρ.* καταστροφή, συμφορά. in -um (εἰς τὸ βάθος τῆς ἀβύσσου) Verg. A 3, 422 (αὐτ. 12,687 εἰς τὴν ἀπόκρημνον κλιτὺν τοῦ ὄρους), -a montium (κρημνώρειαι) *Pl*², -a viarum *Luc*, per scopulosa et -a Plin. 6,65. in -o stare (εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου, τῆς καταστροφῆς) *Am*, in -um tractus (εἰς τὴν ἐξώλειαν, ἀπώλειαν) Tac. h. 1,48. per -a (διὰ μέσου τῶν κινδύνων) *Ta*, in -um ire Sen. nat. 1,6,18 (Stat. s. 3,2,69). 2. *μτφρ.* α) κομματικὸς, διακεκομμένος, σύντομος. Sen. contr. 2 pr. 2. sermonis genus Quint. 4,2,45. sententiae sen. ep. 114,1. β) (ἐπὶ χαρακτῆρος) τραχύς, ἀμετάπειστος. contumacia (ἐπιμονή, ἀδιατρεψία) Tac. ann. 4, 20. ingenium Sil. 7,219. γ) ταχύς. abrupto (= rapido) cursu me proripio totis pedibus Apul. m. 9,1. aqua Val. Fl. 8,330. imbres (βροχαί, ὕετοί ὄγαδαί) Apul. mund. 34.

abs, ἰ. ab.

Absarrum, ἰ οὐ. ἢ **Absarrus**, ἰ ἄ. Ἀψαρος (*Ἀρριαν.*), ποτ. τῆς Κολχίδος ἐκβάλλων εἰς τὸν Πόντον καὶ Ἀψαρον φρούριον παρὰ τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ. Plin. 6,12 κ.ἄ.

abscēdēntia, ium οὖ. **1.** *t.t.* ζωγραφ. ἰ. abscedo **2.** *t.t.* *ἱατρ.*, ἰ. abscedo **4.**

abs-cēdo, cēssi, cēssus **3.** **I.** κυρ. ἀποχωρῶ, ἀπομακρύνομαι, ἀφίσταμαι κ.τ.τ. **1.** γεν. abscede hinc, sis (= si vis) sycophanta Plaut. Poen. 376. illinc (meo e conspectu, ab ianua, ab aedibus) *P*, ab urbe, a curia, e foro *L*, Spartā *N L*, (Regio, Thyreō *L*, Armeniā *Ta*), a Capuā (ab Demetriade, a Meliboea) *L*, huc (illuc, istuc, navis longe in altum abscesserat) *P*, Rhodum *Ta*, procul *O*. Μετὰ μυχ. μέλλ. Suet. Otho 6,4. Vit. 15,7. Amm. 10,3,3. 20,10,3. — Ἐπὶ ζώων: Amm. 16,5,17. — Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων: neque prius abscesserunt quam... Nep. Epam. 9,1 (Ovid. Pont. 1,8,19. Liv. 5,4,10). Liv. 45,11,1 κ.ἀ. κ.ἀ. Ἀποσ. : non ante abscessum est quam... castris exuerunt hostem Liv. 29,2,16 κ.ἀ. Tac. ann. 1,63,4. — Ἐπὶ τῆς σελήνης: *lunae sidus*... accedens corpora implet abscedens inanit (τῇ προσεγγίσει... τῇ ἀπομακρύνσει...) Plin. 2, 221. — Ἐπὶ εἰκόνοσ (ἐν τοῖς θνείροις). quamquam abscesserat imago, memoria imaginis oculis inerrabat Plin. epist. 7,27,6. — Ἐπὶ ὕπνου: somnus ut abscessit Ovid. f. 3,307. **II.** *μυθρ.* aegritudo abscesserit (nausea, libido) *P*, metus *Ta*, vires paulatim -ere sensit Stat. Th. 9,833. scaenographia est frontis et laterum abscedentium adumbratio (*t.t.* ζωγραφ., ἡ σκην. εἶναι τοῦ μετώπου καὶ τῶν ἀπομακρυνομένων

πλευρῶν σκιαγραφία) Vit. 1,2,2. 7 praef. 11 (ἀντ. lat. prominentia [*ἱ.λ.*]). urbes quae regno (δοτ.) abscedunt (abscedunt ἡπιώτερον τοῦ divelluntur) Liv. 38,38,6 (ἀντ. accedunt προσαρτῶνται), ἐπ. Sen. ep. 72,7. benef. 4,40,5. Pallada nonne vides... abscessisse mihi? (δὲν βλέπεις [λέγει ἡ Ἀφροδίτη] ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Ἀρτεμις διέφυγον τοὺς νόμους μου [μείναισαι παρθένοι];) Ovid. m. 5,375. sub lingua quoque interdum aliquid abscedit (*t.t.* *ἱατρ.*, καταλήγει εἰς ἀπόστημα) Cels. 7,12,5 κ.ἀ. (ἰ. abscessus **2**). → Γράφεται ἐνίοτε καὶ *apscedo P*. — Abscessem = abscessissem Sil. 8, 109.

abscessio, ōnis θ. (abscedo), ἡ πρᾶξις τοῦ ἀναχωρεῖν, ἀποχωρεῖν, ἀπομακρύνεσθαι. cum... ad corpora tum accessio fieret tum abscessio Cic. Tim. 44 (πρβλ. Πλάτ. Τιμ. 42α τὸ μὲν προσίοι, τὸ δ' ἀπίοι τοῦ σώματος).

abscessus, ūs ᾶ. (abscedo) **1.** α) (ἐπὶ ἐμψ. κ. ζώων) ἀποχώρησις, ἀπομάκρυνσις. Ἀπολ. : Val. Fl. 3,9. Μετὰ γεν. : Rutulum (ἀπὸ τοῦ πεδίου τῆς μάχης) Verg. A 10,144. -u gruum Plin. 10,58. Tac. ann. 12, 49,2. Sil. 9,486. — Ἀπουσία, causa -ūs (αἰτία, ἀφορμὴ τῆς ἀναχωρήσεως, τῆς ἀλλαχού διαμονῆς) Tac. ann. 4, 57,2. continuus -us (διαρκῆς ἀπουσία) Tac. ann. 6,38,2. β) (ἐπὶ ἀψύχ.) -u solis (ἀντ. appulsu) γειτνιάσει Cic. nat. d. 1,24. (Plin. 18, 218). **2.** *μινμ.* (ἐν κ. πλθ.) ἀπόστημα (πυῶδες) φῦμα, οἰδήμα. Cels.

2,1. 8. 5,18,7 κ.ἄ. (ιδ. abscedo τέλ.).

ab-scīdo, cīdī, cīsus 3 (abs κ. caedo, § 43). **I.** κυρ. ἀποχωρίζω κόπτω, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω = separo, amputo, decīdo. **1.** (ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ σώματος). ego tibi istam ...linguam abscidam Plaut. Amph. 556 (Val. Max. 3,3 ext. 4 κ.ἄ.). cervicibus fractis caput abscidit Cic. Phil. 11,5 (Lucr. 3,654. Val. 7,2,1. Sen. Thy. 1038 κ.ἄ.). cervicem alicui -ere b. Hisp. 20,5 κ.ἄ. (τροπ. : abscisa cervice discordiarum civilium *Am*), brachium *L*, manūs *VM* Pl. κ.ἄ. dextram *St Su Am*, pollices alicui *VM*, os *Ce*, comam *Se Luc*, crines *Ta Ma*, aures nasumque *Se*, nares *Mi Io*, proboscidem *Fl*, caudam Plin. 29,99. **2.** (ἐπὶ τῶν εὐνούχων) Isid. or. 12,7, 50. **3.** (ἐπὶ φυτῶν) : truncos arborum Caes. g. 7,73,2. arbores *Vr Co* κ.ἄ. **4.** (ἐπὶ ἄλλων ἀντικμ.) : funes (σχοινία) Caes. g. 3,14,7. lignum sagittae *Cu*, vincla (balteos) *Ta*, latera montium (τὰς παρωρείας, τὰ πλάγια τῶν ὄρεων) Sen. clem. 1,19, 6. iuncturas (τὰς ζεύξεις, ἀρμογὰς) pontium *Am*, orationem *L*, Quint. 8,3,23. vocem (διακόπτω τινὰ λέγοντα) Quint. 8,3,85 (Vell. 2,66,2). **II.** *μτφρ.* **1.** διαχωρίζω = separo. in duas partes exercitum Caes. civ. 3,72,2 (Liv. 8,25,5). aquam (παροχετεύω διὰ χάνδακος τὸ ὕδωρ) Liv. 41,11,4. **2.** ἀποβάλλω, ἀπομακρύνω, αἶρω, στερεῶ. opem alicui *L Se rh*, vitia animo Sen. ep. 108,16. omnia praesidia Tac. h. 3,78.

ab-scindo, scindī, scissus 3. **I.**

κυρ. scindendo abrumpo ἀποσχίζω.

1. (ἐπὶ ἐνδυμ.) : tunicam a pectore Cic. Verr. 5,3. umeris (ἀφ.) -ere vestem Verg. A 5,685 (Ovid. epist. 12,153. Curt. 3,11,25). abscissa comas (ἐλλ. σύντ. = abscindens comas τὴν κόμην 'σπαρattoμένη' [τίλ-louσα]) Verg. A 4,590. membra *Se Si*, *polyrum*, os *Ce*, venas (ἀ-νοίγω) *Ta*. **2.** (ἐπὶ φυτῶν) : plantas (συλλέγω) Verg. g. 2,23. Col. 4, 15,3. **3.** (ἐπὶ γαιῶν) pontus... undis Hesperium Siculo (*sc.* latere) latus abscidit (ἀπέκοψε, διεχώρισε διὰ τῆς θαλάσσης τὸ πλευρὸν τῆς 'Εσπερίας ἀπὸ τῆς Σικελίας) Verg. A 3,418 (Mel. 2,7,115. Val. Fl. 2,616. Flor. 2,8,9) κ.ἄ. Mel. 2, 82. 3,46. nequiquam deus abscidit prudens Oceano dissociabili terras (μάτην ὁ Θεὸς ἐν τῇ προνοίᾳ αὐτοῦ ἀπεχώρισε τὰς γαίας ἀπὸ τῆς ἀνεπιμήκτου θαλάσσης) Hor. c. 1,3,22. caelo (ἀφ.) terras et terris abscidit undas Ovid. m. 1,22 (Plin. 4, 37). **4.** ἄλλα τινὰ : Prop. 3,11,63. retinacula (*navis*) ferro *VF*, absciderunt tristes crudelia Parcae stamina (νήματα, κλωστὰς) Stat. Th. 5, 274. sic fata querelas abscidit (αὐτὰ εἶπε καὶ ἔθεσε τέρμα εἰς τὰ παράπονά της) Val. Fl. 2,161. **II.** *μτφρ.* χωρίζω. inane abscindere soldo (διακρίνω τὸ « κενὸν » ἀπὸ τοῦ « στερεοῦ » ἥτοι ἀποχωρίζω τὸ ἐπονισιῶδες ἀπὸ τῶ οὔσιῶδες, τὸ περιττὸν ἀπὸ τὸ ἀναγκαῖον) Hor. s. 1,2,113. re-ditūs -ere dulcis (ἐμποδίζω τὴν γλυκεῖαν τῆς ἐπ'ανόδου ὁδὸν) Hor. epod. 16,35.

abscisē, ἐπίρρ. (abscisus), bre-
viter et -e (συντόμως, λακωνικῶς)
Val. Max. 3,7 ext. 6.

abscisio, ὄνις θ. (abscido) **1. t. t.**
ἐήτορ. ἀποσιώπησις (ἄλλως: prae-
cisio [i. interruptio, reticentia, apo-
siōpēsis]) Rhet. Her. 4,67. **2. t. t.**
γραμμ. ἀποκοπή Diom. I 452,26
(ἐπ. *Prisc.*), Isid. or. 1,34,3.

abscissē, ἐσφαλμ. ἀνάγν. ἀντὶ
abscise.

abscissus 3 μτχ. τοῦ abscindo.
Ἐν πολλοῖς χωρίοις ἐσφαλμένη γρα-
φή ἀντὶ abscisus (i. abscido).

abscisus 3 *PAdi.* μΣ *VM* (ab-
scido) **1.** ἀκρότομος, ἀπόκρημνος,
ἀπορροῶς = praecipies, abruptus. ab-
scisae rupes *L Se Cu Luc Am*,
saxum *L*, petra *Cu*, scopuli *Am*.
2. Μτφρ. (ἐπὶ ἡθῶν καὶ λόγου) αὐ-
στηρὸς = acerbus, asper. asperum
et -um castigationis genus *VM*,
sententia (αὐστηρὰ) *VM*, respon-
sum *VM*, oratio (ἡκρωτηριασμένος,
σύντομος, ἀντ. lata) Plin. epist.
1,20,19 (πρὸβλ. Quint. 9,4,118).

absconditē, ἐπίρρ. (abscondi-
tus), λάθρα, κρύφα, κρυφῇ, ἐν κρυ-
πτῷ. **Μτφρ.** α) περιπλόκως, ἀσαφῶς,
σκοτεινῶς (συν. implicite, ἀντ. pa-
tentius et expeditus) Cic. inv. 2,
69. β) κατὰ τρόπον βαθύν, στοχαστι-
κόν, ἀκριβῶς, λεπτομερῶς = subtili-
ter. -e disserere Cic. fin. 3,2.

absconditum, ἰ οὐ. (abscondi-
tus), τὸ ἀπόκρυφον, τὸ κρυπτὸν ἐν
ἐπίρρ. μόνον σχέσει in abscon-
dito. non credit esse in -o sinus
maris vasti Sen. nat. 6,7,5 (*codd.*
mel. in abdito πρὸβλ. αὐτ. 2,13,2).

absconditus 3 *PAdi.* (abscon-
do), ἀπόκρυφος *Γλωσσ.* **1.** (κρυ. ἐπὶ
τόπων), ἀποκεκρυμμένος, ἀπόκρυφος,
ἀφανής. fontes *He*, res -ae Cic. top.
27. gladii *Ci*, cursus (ἀφανής, ἀό-
ρατος ὄους [ὑδατος]) Curt. 7,10,3.
mare (ἀόρατος, ἀφανής) Sen. nat.
6,8,1. **2. μτφρ.** (ἐπὶ πραγμ.) μυστι-
κός, μυστηριώδης, κρύφιος, σκοτει-
νός. insidiae Cic. Cat. 3,3. male-
volentia (κακοβουλία, ἐχθρα) Cic.
epist. 3,12,1. apscoditum ius pon-
tificum (τὰ μυστικά τοῦ δικαίου
τῶν ποντιφίκων) Cic. dom. 138.
suspicio (μοχθηρά, κακοποιὸς) Cic.
de or. 2,278. secretum (ὑπόθεσις
[τόσον] μυστική) Apul. flor. 22,2.

abs-condo, condidī (*P* κ. ἐξής)
κ. condī (*Se rh.* κ. ἐξ.), conditum
3. **I.** κρυ. ἀποκρύπτω, ἀφαιρῶ τινα
ἢ τι ἀπὸ τῆς ὄψεως. **1.** aurum secun-
dum... aram (τὸν πλησίον τοῦ βωμοῦ)
Plaut. Carb. frg. 3. pueros *He*, vi-
rum (epistulam) *G*, alqm alvo
(ἀφ.) *O*, gemmas in terram *Co*
(καὶ in alqā re *Co*), alqd in sinum
Se Ap, sub Herculeas caput um-
bras *Se*, alqd inter nates Pomp.
Com. 68. in antris *Luc*, in vulnere
ensem (βυθίζω τὸ ξίφος εἰς τὴν πλη-
γὴν) *Si*, in aëre telum (ἀφίνω νὰ ἐξα-
φανισθῇ τὸ βέλος εἰς τὸν ἀέρα) Sil. 1,
31,6. *Reflex.* : ἀποκρύπτω ἑμαυτὸν =
se abdere, se occultare. Sen. epist.
68,1 κ. abscondor = me abscondo
Plin. 9,84. Καὶ ἀμτβ. (abscondo =
me abscondo), poteris sub illa...
platano... latenter abscondere A-
pul. m. 6,12. Ἐπὶ ποταμῶν: abscon-
dor = δυόμενος ἐξαφανίζομαι, γίνο-

μαι ἀθέατος Mel. 1,74. 3,97. Plin. 5,55. *Παθητ.*: funebri abscondar strue *Sen. Phoen. 112 (*sic Leo*). 2. ἀποκρύπτω (καλύπτων), alqm ἢ alqd. hominem dolio *Ap*, natura aurum et argentum... ferrum... abscondit *Se*, non te, (*Cicero*), ignobilis (ἄσημος) tumulus abscondet Sen. suas. 6,5. fossa non pedites modo sed etiam cum equis viros poterat abscondere Curt. 8,13,7. galeā faciem abscondit (*gladiator*) Iuv. 8,203. Καὶ μετὰ δοτ.: hoc plus erit quod illis caelum abscondat (ταῦτα θὰ συντελέσωσι περισσότερον ὥστε νὰ ἀποκρυβῇ ὁ οὐρανὸς δι' ἐκείνους). 3. *t.t.* ναυτ.: Phaeācum abscondimus arces [συντόνως κωπηλατοῦντες] ἀφίνομεν ὁπίσω μας νὰ ἐξαφανισθοῦν αἱ ἀκροπ. τῶν Φ. πρβλ. ἡμ. ἀποκρύπτειν γ ἦν *Πλάτ.* Πρωτ. 338 A) Verg. A 3, 291 (ἀντίθ. aperitur Apollo ἔρχεται εἰς ὄψιν, εἰς θεάν ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλ. Verg. A 3,275). 4. κρύπτω, ἐπικαλύπτω τὴν θεάν. fumus ingens caelum (καπνὸς [ὥσπερ νεφέλη] τὴν θεάν τοῦ οὐρ.) Curt. 6,6,30 (Iuv. 12, 18). tempestates diem *Se rh*, nitor siderum caligine itur (γίνεται ἀπαράτητος, χάνεται) Curt. 7,4,29. Ἐπὶ ἄστρον: abscondor = occido (δύομαι, δύνω) Verg. g. 1,221. Plin. 18,246. II. *μιτρ.* α) amorem (ἀποσιωπῶ, ἀποκρύπτω) Catull. 61,205. dolorem (caritatem, omnes adfectūs, flagitia) *Ta*, vitia *Se*, fugam furto (ἀποκρύπτω ἐξ ἀπάτης τὴν [ἐσπευσμένην] φυγὴν) Verg. A 4, 337. miserias Curt. 5,5,11 πρβλ.

κ. Cic. S. Rosc. 121. — Μετ' αἰτ. κ. δοτ.: nihil mihi ipse abscondo nihil transeo Sen. dial. 5,36,3. β) κατακλύζω, ἐπικλύζω = inundo. terras imbribus Sen. nat. 3,28,3. campos repentina maris inundatio abscondet Sen. epist. 71,15.

→apscondo Cic. dom. 138. Sen. dial. 5,13,1.

abs-do, ábsdedit *Nov. com. 34 (κατ' εἰκασίαν τοῦ *Ribbeck*).

absegmen, inis (ab κ. seco, §§ 35.48), οὐ. (καὶ ἀπὸ Βιτρούβιου καὶ Ὀβιδίου segmentum), ἀπόκομμα. carnis Fest. 242. *ἄ.λ.*

absēns, -entis (absum), ἀπὸν *Ci*, *Te* (ἀντ. praesens, coram), me absente (ἐμοῦ ἀπόντος, κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου) *Ci*, te praesente absente (δύνασαι νὰ εἶσαι παρὼν ἢ ἀπὼν) *Te*, absens perii (ἀπομεμακρυσμένος ἀπὸ σοῦ) *O*, absens faveat (μακρόθεν, ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς θεὸς ἄς...) Ovid. m. 15,870. *Μιτρ.* absentes (*poetae* οἱ τεθνεῶτες ἀντ. praesentes) Plaut. Cas. 20 pr. (πρβ. Vitr. 7 pr. 8 *Homerum* absentem vexari), absentem (ἀπόντα, ἐρήμην) affecerunt poenā (ἐτιμώρησαν) Nep. Hann. 8,2. legibus absentibus (τῶν νόμων ἄνευ) nulla potest esse civitas incolumis Vitr. 9 pr. 2. tribunos absentes (μὴ ὑποβαλόντας ὑποψηφιότητα) facere *Ci*, Marius consul absens (καίπερ ἀπὼν) factus est Sall. Iug. 114,3. rationem absentis haberi (γίνεται ὑπολογισμὸς τῶν ψήφων ὑπὲρ ἀπόντος [κατὰ τὰς ἐκλογὰς]) Caes. civ. 82,5 (πρβλ. Att. 7,1,4). absens (ἐξόρι-

στος ὦν) *mecum in gratiam rediit* (συνεφιλώθη) *Ci*, *Rhodos absens* (ἡ μακρὰν κειμένη Ῥόδος) *Hor.* *epist.* 1,11,21 (πρβλ. *urbs absens* (ἡ πόλις Ῥώμη ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀγρότην ἐν ἀγροῖς βιοῦντα) *Hor.* *s.* 2,7,28. *absentibus nobis* (μὴ βοηθούντων ἡμῶν) *H*, *absentia numina* (αἱ ἀνοούμεναι βοήθειαν θεότητες) *O*, *comae* (πλαστὴ κόμη, *ψεύτικη*) *Mart.* 9,37,2. *Enni...* *versūs ex octavo annali absentes* (= *memoriter ἀπὸ στόματος, ἀπὸ μνήμης dixi* *Gell.* 20,10,4. *Σύντ.* : (ἀρχαῖοι τύποι τῆς *μτγ.* κειμένης ἐν ἀρχῇ) *absente nobis* (κατὰ τὴν ἀπουσίαν ἡμῶν ἀντὶ *absentibus*) *Ter.* *Eun.* 649 (ἀντ. *praesente nobis* *Plaut.* *Amph.* 400), *Afr. tog.* 6 πρβλ. *n. praesente amicis* *Pomp.* 47.

→ ἀφ. ἐν. καὶ *absenti* *Plaut.* *Amph.* 826 κ.ἀ., *γεν. πλθ.* *apsentum* *Plaut.* *Stich.* 8.

absentia, *ae θ.* (*absens*), ἀπουσία *Ci* κ.ἀ. *discessus meus et absentia* (ἀντ. *reditus*) *Ci*, *in -ā Se.*, *Curt.* 6,3,1 (*in -am Se rh.*, *per -am I*), *aliquot annorum -a Sen. dial.* 12,15,3. *-ā legati Tac. Agr.* 15 κ.ἀ. *-ā custodum Quint.* 4,2,70. *Μτφρ.* ἔλλειψις. *testimoniorum Quint.* 5, 7,1. *pecuniae* (ἀντ. *praesentia cupidinum*) *Apul. Plat.* 2,21. *virtutis* *Apul. Plat.* 2,22.

absentivus (-os) 3. (*absens*, πρβλ. *fugitivus*), ἀπὼν (λόγῳ βραδύτητος, *καθυστερημένος*) *Petr.* 33,1. **ἀ.λ.**

Absilae, *arum ἀ.* Ἀψίλαι, λαὸς τοῦ Κανκάσου πρὸς Β. τῶν Κόλχων

εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κόρακος. *Plin.* 6,15.

ab-silio (*aps-*), -, -, 4 (ἐπὶ θηρίων, πτηνῶν καὶ ἀψύχων), ἀναπηδῶ, πηδῶν ἢ ἱπτάμενος ἀπομακρύνομαι, φεύγω. *alituum genus atque ferarum aut procul* (ἀπὸ τῶν ἀτάφων πτωμάτων) *apsiliebat* *Lucr.* 6, 1216. *absiliunt pontes* (τ.ξ. *trabes vinclaque murorum* [ὑπὸ τὴν ἔφοδον τοῦ Καπανέως] ἀναπηδῶσιν, ἐνδίδουσιν [*ξεχαρβαλώνονται*]) *Stat. Th.* 10,879. *Μετ' αἰτ.* : φεύγω *τι. nidos...* *absiliunt aves* (ἐκπηδῶντα τῶν φωλεῶν των ἐγκαταλείπουσιν αὐτὰς) *Stat. Th.* 6,97.

absim, *abessem*, *i.* *absum*.

ab-similis, *e*, ἀνόμοιος οὐχὶ ὁμοιος, διάφορος (πάντοτε *μετ' ἀρνήσεως*, ὁ *Κικ.* καὶ ὁ *Λίβ.* *χρησιμοποιοῦσι τὸ συνών. dissimilis*) *Col.* 3, 2,11. *Plin.* 8,121. *falces non -i formā muralium falcium* (*sc. formae mur. falcium*) *Caes. g.* 3,14,5. *Otho non -is facie Tiberio* (*δοτ.*) *fuit* (= *simili*, *non dissimili facie* ὁμοίας μορφῆς) *Suet. Oth.* 1,1. *neque patruo -is Eutr.* 10,9. *Marco Antonio non -is Eutr.* 10,16.

absinthites (*apsinth-*) *sc. οἶνος*. ὁ ἀψινθίτης οἶνος (ἀρωματισθεὶς διὰ πῶας ἀψινθίου) *Plin.* 20,65. 23, 52 πρβλ. *κ. αὐτ.* 14,109. *Col.* 12, 35,1. Ἰδ. *abrotonum*.

absintium (*κ. apsintium* § 95), *iī* οὐ. 1. ἀψίνθιον (*ἀψινθιά*) *Plin.* 27,45 (ἐνθα ἀπαριθμοῦνται τὰ διάφορα εἶδη) κ.ἀ. Ἀψ. *Ποντικὸν* *Plaut. Trin.* 934 (*apsentium*). *Cato agr.* 159 (*aps.*). *Plin.* 26,91 κ.ἀ. *Ovid.*

trist. 5,13,21 κ.ἀ. (πρβλ. ἀψίνθιον μ πόντικον *Διοσκ.*). Ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἱατροῖς: Cels. 2,31 p.72 κ.ἀ. ἐντ. absinthium [= vinum absentiatum Diosc. lat. 3,23] Cels. 2,24 p. 69. 4,12 p. 136. Ἐνεκα τῆς πικρότητος αὐτοῦ ἀντιδιαστέλεται πρὸς τὸ mel. Quint. 3,1,5.

→absinthius, ii ἄ. Varr. (π. Non. 190,24).

absis, i. habsis.

ab-sisto, stitī 3. 1. ἀφίσταμαι, φεύγω Ἀπολ.: me reliquit atque abstinit (ἐφυγε) Plaut. Truc. 513 (ν. abiit). miles abstinit (οἱ στρατιῶται ἀπεσύρθησαν) Tac. ann. 2, 31,3. Μεθ' ἀπλῆς ἀφ. ἢ μετὰ τῆς α προθ.: nec custos absistit limine (ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ ὃ Ἰανὸς) V, toto luco V, vestigiis hostis L, scintillae ab ore (= e vultu -unt σπινθηροβολουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ του) *Verg. A 12, 102. oculis imago (ὕποχωρεῖ, ἐξαφανίζεται) Sil. 2,568. *Φράσεις στρατ.*: *hostes a signis legionibusque non absistunt* (οἱ πολέμιοι δὲν ἐγκαταλείπουνσι τὰς σημαίας καὶ τὰς λεγεῶνας) Caes. g. 5,17,2 (ἀπλῇ ἀφ. signis L). 2. *μτφρ.* = desisto, cesso ab=παύομαί τινος, παύομαι ποιῶν τι καταλείπω. bello Hor. s. 1,3,104. L κ.ἀ. (=ferro Verg. A 11,307 ἐπ. St.) καὶ ἀπροσ.: bello absistitur (ἐγκαταλείπουνσι τὸν πόλ.) Liv. 21,6,8. 44,19,14. pugnā L, oppugnatione L, obsidione (κ. ab obsidione Liv. per. 45), precibus L Ta, spe L Sil. 16,223.—*Σύντ.*: α) μετ' ἀφ. γερουνδ. (precando V, sequendo, continuando magistratu L). β) μετ'

ἀπαρεμφ. (imperare, ingratius benefacere L, haud absisto petere L, morari, moveri V, oppugnare O, timere Ph, nec absistat id facere Co, absiste [=noli] istud ἢ ista quaerere VM). Ἀπολ.: certi (ne absiste) penates neu belli terrere (προστ.) minis (ἀντι... ne abstiteris [sc. coeptis] neu terrearis μὴ παύου, μὴ ἀπομακρύνου τοῦ ἐγχειρήματός σου, μηδὲ φοβοῦ...) Verg. A 8,39.

absolutē, ἐπίρρ. μΣΥ (Σ Pl Pl² Ma. Ὑ He). 1. τελειῶς, κατὰ τέλειον τρόπον = perfecte (μεθ' οὗ καὶ συνάπτεται ἐνίστε) He Se Ma, vivere (ἡθικῶς ζῆν) Ci, perfecte atque -e Ci, -e doctus (ἀντ. medio-criter doctus) Su. 2. κατὰ τρόπον γενικόν, κατηγορηματικῶς Amm. 23,6. 3. *t.t. γραμμ.* ἀπολύτως (ἄνευ συντακτικῶν πτώσεων κ.τ.τ.) Prisc. II, 389,8. III, 135,23. Ἐπὶ εἰδῶν τῶν συντελικῶν χρόνων Plin. praef. 26, 27 (APELLES FACIEBAT καὶ ILLE FECIT).

absolutio (aps-), ὄνις θ. (absolvo) I. ἀπαλλαγὴ. praesentis mali Macr. s. 5,11,7. II. *μτφρ.* 1. ἀπόλυσις, ἀθώωσις (χάρις, ἀντ. damnatio, condemnatio) Ci Se VM Q Pl² Am, virginum, Gabini Ci, maiestatis Ci, -em dare I, -es venditare Suet. Vesp. 16,3. 2. λύσις (ζητήματος τινος) = solutio. Macr. somn. 1,10,8. 3. τελειώσις, τελειότης, ἀκριβεία = perfectio. rationis Ci, corporis aut animi (τελεία ἀπάρεσις) Ci, caeli Ci, optimi perfectio atque -o (ὕψιστη τελειότης) Ci, -em perfectionemque in oratione desiderare

(ἀπόλυτον τελειότητα) *Ci.* 4. *t.t.* δη-
τορ. ἀκρίβεια, τελειότης ἀπόλυτος
Rhet. Her. 4,27. Cic. de inv. 1,32.
de or. 3,192.

absolūtōrius 3 (absolutor ὁ ἐκ
τοῦ absolvo), ἀπολυτικός, ἀθωωτι-
κός, ἀθωῶν, ἀπαλλακτικός (ἀντ. dam-
natorius). sententiae Sen. contr.
exc. 6,5. tabella Suet. Aug. 33,2.
Οὐσ. **absolutorium**, ιῖ οὐ. (sc.
remedium, medicamentum) τὸ θε-
ραπευτικόν, τὸ ἀπαλλακτικόν. eius
mali (τῆς ἐπιληψίας) Plin. 28,63.

absolūtus 3 *PAdi.* μΣΥ (μτχ.
τοῦ absolvo). 1. τέλειος, ἐντελής,
κατ' οὐδὲν ἀπολειπόμενος, οὐδενὸς
χορήζων = perfectus (ιδ. absolvo 4).
Συνήθ. συνάπτεται μετὰ τοῦ perfec-
tus (π.χ. perf. et -us ὑπερτέλειος,
εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τέλειος ἢ
abs. atque perf. ἢ abs. et perf.).
-i philosophi *Ci.*, absolutissimus
poeta Tac. dial. 5,2. vita *Ci.*, con-
versiones (περίοδοι) *Ci.*, naturae
opera Plin. 22,117 (Cic. nat. d.
2,35). 2. ἀνεξάρτητος, ὁ ἀπὸ οὐ-
δενὸς ἐξαρτώμενος, ὁ ἄνευ περιορι-
σμοῦ, αὐτοτελής. causa *Ci.*, necessi-
tudines *Ci.* 'Εντ. ὡς *t.t.* τῆς γραμμ.
ἀπόλυτος, θετικός. adiectivum (ἐν
ἀντιθέσει πρὸς τὸ comparativum,
δηλ. πρὸς τὸ ἐπίθετον ὃ κεῖται ἐν τῷ
συγκριτικῷ βαθμῷ) Quint. 9,3,19
[παρὰ τοῖς Γραμμ. verbum -um (=
verbum absolute positum) *Prisc.*
ἢ ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ inchoativum
Diom., gradus -us (ὁ θετικός βα-
θμὸς τῶν ἐπιθ.) *Diom.*].

ab-solvo, solvī, solūtum, 3. ἀπο-
λύω. I. κυρ. ἀπολύω, ἐκλύω, λύω

(λύνω). *asinum* Apul. m. 6,27 πρβλ.
κ. 9,30. *canem Am*, valvas stabuli
(τὰς δικλείδας, τὰ πορτόφυλλα τοῦ
στάβλου) Apul. m. 1,15. II. *μτφρ.*
1. ἀφίημί τινά τινος, ἀπαλλάττω (ἀπό-
τείσεως χρέους ἢ ἐκτελέσεως ὑποσχέ-
σεως) Plaut. Amph. 1097 κ.ἄ. Ter.
Ad. 277. Amm. 17,1,1 κ.ἄ. *alqm*
alqā re (ὀχληρᾷ ἢ ἀχαρίστω) : hoc
...te absolvo (σὲ ἀπαλλάττω ἀπ' αὐ-
τὴν τὴν ὑποψίαν, μὴ τὴν σκέπτεσαι
καθόλου) Plaut. Men. 780. *curā*
Sall. frg. Vitellius.. *fidem absol-*
vit (=fidei in Othonem veniam
dedit) Tac. h. 2,60. Μετὰ δοτ. :
hunc (*Dionem*) Veneri -vit (ἀπὴλ-
λαξε τὸν Δ. τῆς πρὸς τὴν Ἀφροδίτην
ἢ τὸν ναὸν αὐτῆς ὑποχρεώσεως) Cic.
Verr. 2,22. *eā lege* Liv. 1,26,7.
somno Apul. m. 11,7. —'Εν δικαστ.
ὑποθ. : ἀπαλλάσσω τινά, ἀθωῶ (ὡς
δικαστῆς) Cic. Att. 4,15,4 κ.ἄ. κ.ἄ.
Τῇ προσθήκῃ α) *qua re* (Quint. 7,
1,32) sententiis vestris *He*, iudi-
cum sententiis *N*, lege Iuniā et
Liciniā Cic. Att. 4,16,5 (πρβλ. κ.
Cael. 78) κ.ἄ. β) (τίνος ἔνεκα) :
maiestatis *Ci* (criminibus maiesta-
tis *Ta*), iniuriarum *He*, caedis *Pl*,
adulterii, repetundarum *Ta*, illis
(sc. niveis lapillis) -ere culpā *O*,
quae (*leges*) regni suspicione con-
sulem absolverent Liv. 2,8,1. capi-
tis absolutus pecuniā multatus est
Nep. Paus. 2,6. ambitu *Ci*, de
praevaricatione (καθυφέσεως δίκης,
γραφῆς παρανόμων) Cic. ad Q.
fr. 2,16,3. 2. πραγματεύομαι, διη-
γοῦμαι, ἐκθέτω = expono. uno ver-
bo absolvam lenost Plaut. Rud.

653. de Catilinae coniuratione... paucis (*sc. verbis*) absolvam Sall. Cat. 4,2,3 (cetera quam paucissimis *S*, sententiam paucis *S*), locorum situm carptim breviterque *Am*, quod sentio breviter *Apul*. mund. 19. **3.** εἰς πέρας ἄγω ἀποπερατῶ, *τελειώνω* = perficio, ἀντ. *inchoo*. tectum *Ci*, opera *C*, tecta urbis *Cu*, iuris dictionem *Ci*. — Ἐπὶ συγγρ.: *dialogos Ci* (πρβλ. *leg.* 1,9. *Tusc.* 3,69). *pensum suum* (ἐκπληρῶ τὰς ὑποχρεώσεις μου) *Vr*, promissa (οὐ ψεύδομαι ὑποσχόμενος, ἐκπληρῶ τὰς ὑποσχέσεις μου) *Vr*. — Ἐπὶ ζωγρ.: *signum Ci*, opera *Pl*, tabellam *Pl*, absolve beneficium tuum (συμπλήρωσον τὴν [καλὴν σου] ὑπηρεσίαν, τὴν ἐκδούλευσιν ἣν παρέσχες, ἐπίστευον τὴν...) *Liv.* 2,2,7.

absonē, ἐπίρρ. (*absonus*) παρατόνως, παραφώνως, μετὰ παραφωνίας. *eos (versūs) absone et indocte pronuntiare Apul.* *apol.* 5,6. *Μιτρ.* non *absone* (συν. non *absurde*) *finger*e (οὐχὶ ἀρρυθμῶς, οὐχὶ παραχόρδως, οὐχὶ ἀναρμόστως) *Gell.* 15, 25,1. Ἰδ. *absonus τέλ.*

absonus 3 (ὥς πρὸς τὴν σημ. πρβλ. ἀπ-άδω, ἀπ-ωδός). **1.** ξένος, παράφωνος, παράμουςος (συν. *absurdus*, *dissonus*, ἀντ. *dulcis*). *littera (dύσφωνος) Q*, *vox Ci Ap*, *clamor (clamoses, ululatūs, latratūs) Ap*. (Ἐπὶ ἀνθρ.) *sunt quidam voce absoni* (ἔχουσί τινες φωνὴν δυσάρεστον) *Cic. de or.* 1,115. **2.** *μιτρ.* ἀσύμφωνος, ἀπάδων, ἀσυμβίβαστος (δυσ-)ἀνάρμοστος = *incocinnus*, *inlepidus*. *tecta* (ἀνευ συμμετρίας)

Lu, *carmina G*, -i a voce motūs *L*, nihil -um *fidei divinae originis* (οὐδὲν διαψεύδει τὴν πίστιν αὐτῶν περὶ τῆς θείας καταγωγῆς των) *L*, *dicentis erunt fortunis* (δοτ.) -a dicta (γλῶσσα πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ δμιλοῦντος μὴ ἐμπνεομένη ἢ ἀνταποκρινομένη) *Hor.ars.* 112. Μετ' ἀκριφ. *Amm.* 17,5,13. *Οὐσ.* πλθ. **absona**, ὄδρυν οὐ. τὰ ἀναρμόνιστα, τὰ παράχορδα *Gell.* 7,15,5. Ἰ. *absone τέλ.*

ab-sorbeo, *sorbuī* 2 **1.** ἀντλῶν ὄσφῳ, πίνω, καταπίνω. *ut deciens (sc. sestertium ἥτοι d. centena milia sestertium) solidum* (ἐπίθ. τοῦ οὐσ/κῶς λαμβανομένου centiens) *absorberet* (δλόκληρον ποσὸν 100 χιλ. σηστ. διὰ τῆς καταπόσεως μαργαρίτου διαλελυμένου ἐντὸς ὄξους) *Hor.* s. 2,3,240. *singulos uniones* (ἀνὰ ἓνα μεγάλου μεγέθους μαργαρίτην) *convivis absorbendos dedit Plin.* 9,122 (*Macr.* s. 3,17,17). *omnem... humorem* (πᾶσαν ἱκμάδα) -ens (ὁ διψαλὲς ἄραχνος) *Plin.* 11,117. *absorbet late permixtum piscibus aequor* (ὄσφεϊ ἡ *belua ponti*) *Sil.* 15, 788. *saniem equi* (ὄφις) *Sil.* 6,237. **2.** ἀπορροφῶ, καταβροχθίζω; καταπίνω = *devoro*. *totas placentas Hor.* 2,8,24. *supervolantes aves* (ἐπὶ ὄψεων) *Mel.* 1,99. *gurgite fluminis absorberi Amm.* 25,8,1 κ.ἄ. *Μιτρ.* καταβροχθίζω, κατασπενδύω. *absorbet* (ἀπορροφεῖ ἡ *meretrix*) *ubi quemque attigit* (ὥς ἡ χάρυβδις) *Plaut.* *Bacch.* 471 (πρβλ. [*Iuv.* 6,126]), *tribunatus* -bet *orationem meam* (ἀπορροφεῖ τρόπον τινὰ τὸν λόγον μου [μὲ τρανᾶ, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ

ὁμιλήσω μόνον περὶ τῆς δημαρχίας μου] Cic. Sest. 13. hunc absorbuit aestus quidam... gloriae (πυρετὸς ὑπερῆφάνου δόξης παρέσυρε αὐτὸν) Cic. Brut. 282.

→ προκμ. absorpsī (-bsī) Luc. 4, 100. Macr. sat. 5,1,8.

Absoros, ἰ. Apsoros.

Absortium, -iī οὐ. = Absoros Plin. 3,140. Ἰ. Absyrtium. **ἄ.λ.**

absp..., ἰ. asp...

1. **abs-que** (apsque), πρόθ. συντασσομένη ἀφαιρετικῇ (abs καὶ que, προβλ. susque deque). I. προκλασσ/ῶς. 1. Παρὰ Πλαύτῳ καὶ Τερεντίῳ ἀντὶ συνδέσμου μετὰ τοῦ esset ἢ foret ἀπροσώπως μετ' ἀφαιρ. προσωπ. ἢ δεικτ. ἀντων. ἐν προτάσει ἐχούσῃ ὑποθετ. ἔννοιαν ἐν συνδυασμῷ πρὸς μίαν ἀπόδοσιν κατὰ προτ. ἢ ὑπερσ. τῆς ὑποτακτ., σπανιώτ. καθ' ὀριστικὴν ἐνεστώτος, οὕτω: absque (apsque) me (te eo hoc hac re) esset (ἢ foret). absque te esset, hodie nusquam... viverem (= si sine te esset [ἀπροσ.] ἢ si tu non esses) Plaut. Men. 1022. apsque hoc esset, qui mihi hoc fecit palam (ὅστις ἀπεκάλυψε τοῦτο), ...me ductarent dolis Plaut. Capt. 754-755. absque eo esset, recte ego mihi vidissem (= providissem θὰ εἶχον φροντίσει δι' ἐμέ, θὰ τὰβγαζα πέρα) et senis essem ultus iracundiam Ter. Phorm. 188-189 ἐπ. Pers. 836. Trin. 825. 1127. Bacch. 412' ἀλλὰ quam fortunatus ceteris sum rebus, absque una hac (sc. re) foret (πόσον θὰ ἤμην εὐτυχὴς κατὰ πάντα, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τοῦτο μόνον

τὸ πρᾶγμα) Ter. Hec. 601. — Τὸ absque ἀπαντᾷ ἀπαξ παρὰ Κικ. (*Att. 1,19,1) nullam epistolam ad te sino absque argumento ac sententia pervenire (πρὸς ἀποφυγὴν ἴσως παρηγήσεως sino sine sententiā ἢ διότι τὸ absque sententia θεωρεῖται ὡς iuris formula [ἰδ. κατωτ.]) νῦν ἄλλως: n. a me volo ep. ad te sine arg. ac sententia' προβλ. κ. Quint. 7,2,44 an... impetu raptus sit et absque sententia). II. μετακλασσ/ῶς. 1. absque = sine (ἀνευ, δίχα, χωρὶς). absque praeiudicio Gell. 2,2,7. absque noxa Apul. m. 9,25 ἐπ. Gell. 2,26,20. Apul. Plat. 2,23. Amm. 16,5,5. 10,1. Iord. Get. 15,88 καὶ *ICl.* 2. absque = praeter (ἐξαιρέσει, ἐκτός). absque paucis syllabis Gell. 13, 19,4. 3. (ἐπὶ τόπον) = procul a (μακράν τινος). qui... absque omnibus profanis tacite veneremini Apul. ap. 55,8.

→ apsque Plaut Trin. 832. 1127.

2. **absque** = et abs. Carm. vet. π. Macr. s. 3,9,7 loca, templa, sacra urbemque eorum relinquatis absque his abeatis.

abstantia, ae θ. ἀπόστασις, διάστημα = distantia Vit. 9,1,11. **ἄ.λ.**

abs-tēmīus 3 (abs *tēmō [ex abstinētia tēmēti Quint. 1,7,9' tēmētum δὲ πᾶν μεθυστικὸν ποτόν], *tēmum 'οἶνος' προβλ. tēmulentus [κατὰ τὸ vinolentus]), ἄοινος (Γλωσσ. ὁ μὴ μετέχων οἴνου, ὁ ἀπεχόμενος οἴνου. νηφάλιος, μὴ πάροινος, ἐγκρατὴς οἴνου, νηφάλιος. Ὅθεν I. κυρ. 1. γεν. ἄοινος (συνάπτεται ἐνίοτε τῷ siccus), ἀβρόμιος,

ἄνευ Βάκχου (= οἴνου) Varr. Lucil. 201. O, Gell. 10,23,1. sicca atque -a Lucil, Vitr. 8,3,21. Pl, Apul. m. 7,12. Μτφρ. prandium -um (= in quo nihil vini potatur ἅπλουν ἄνευ πόσεως οἴνου ἄλλως καὶ prandium caninum λεγόμενον) Gell. 13,31,16. 2. ἐγκρατής (συν. sobrius, abstinens) ἀπολ. κ. μετὰ γεν. ἀντικμν. : in medio positorium (i.e. rerum tuarum) -us herbis vivis (=vesceris) et urtica Hor. epist. 1, 12,7. vini Pl, vina fugit gaudetque meris -us undis Ovid. m. 15,323 (πρβλ. κ. Vitr. 8,3,21). 3. ἕως τοῦ νῦν οὐ πιδὼν (ἄπιotos). ieiunus (ἀντ. pransus) adhuc et abstemius (ἀκόμη ἕως τώρα ἄνευ φαγητοῦ καὶ ποτοῦ) Apul. ap. 58,1. II. μτφρ. : (ἐπὶ χορήματος) φιλάργυρος, φειδωλός, γλίσχρος (τσιγγούνης, ἐξηνταβελόνης, συν. avarus) Apul. Plat. 2,15.

abs-tergeo, tersī, tersus 2 ἀπομόγγνυμι, ἀπομάσσω. I. σπογγίζων ἀπομακρύνω τι ἢ σπογγίζω (σφουγγίζω) τι. fletum (τὰ δάκρυα) Ci, lacrimas Lucil Cu VM, oculos amiculo (τῇ χλαμύδι) Cu, cruorem (τὸν λύθρον) L Ap, pulverem L, volnera Te, sudorem sibi (ἀπομόγγνυμι τὸν ἰδρώτα) P L, labellum -lla P Ca, peniculo seriem litterarum Am. II. μτφρ. 1. alicui alqd ἐξαλείφω, διαλύω, ἀποδιώκω, φυγάδεύω. sorditudinem (sc. animi τὴν ὀυπαρίαν, τὴν προκατάληψιν τῆς ψυχῆς) P, fuliginem (ἀσβόλην, αἰθάλην, τὴν καπνὰ) Ci, aegritudinem Ci, luctum Ci, senectutis molestias (ἐξαφανίζω τὰς ἐνοχλήσεις τοῦ γήρα-

τος) Ci, dolorem (ἐξαφανίζω = alqm consolari) Ci, metum (ἀποδιώκω) Cic. ep. 11,24,1 (Amm. 29, 6,18). animi tui metum Cic. ep. 9, 16,9. suspicionem Amm. 14,11,6. 2. κατακλῶ, ἀποκλῶ, συντριβίω (ξεχαρβαλώνω) = vi deterere. remos Curt. 9,9,16 (ἰδ. detergēre).

→πρkm. συγκεκομ. abstersti = abstersisti Catull. 99,8.

abs-terreo, terrui, territus 2 I. κνρ. φοβῶ, φόβω ἀποτρέπω, πτοῶ, ἀπομακρύνω τινα = deterreo. aliquid a me P, neminem a congressu meo Cic. Planc. 66. saxis sudibus (διὰ καμάκων) pilis hostem L, plerosque a castris L, anseres de frumenro P. Ἀπολ. : ancillam vulnere Ta, Chremetem Te κ.ἄ. Πρμ. canis a corio numquam absterrebitur uncto (πρβλ. χαλεπὸν χορίου κύνα γεύειν, οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα, Λουκ. ἀπαιδ. 25) Hor. s. 2,5,83. 2. Μτφρ. ἀποτρέπω, ἐκδιώκω, alqm (a, de ἢ ἀπλῇ ἀφ.), illos a me P, lenonem aedibus Titin. com. 45. homines a pecuniis capiendis Cic. Verr. 2,142. Poenum ab urbe oppugnandā L, alqm a consilio L, teneros animos... vitiis H, regem bello Ta, ceteros metu Pl, natura absterruit auctum (ἡρνήθη, ἀπηγόρευσε τὴν ἀνάπτυξιν) Lucr. 5,846. de frumento anseres Plaut. Truc. 261. Σύντ. : absterreo ne Plaut. Most. 421. Lucr. 4,1233. Liv. 5,46,1 ἢ quin: ne... quidem... quin obsequeretur absterreri potuit Val. Max. 4,5,6. Μετὰ δοτ. ἡθ. : pabula amoris

-ēre sibi (ἀρνούμαι, ἀπωθῶ τὸ δυνάμενον νὰ ἐκθρέψῃ τὸν ἔρωτα ἡμῶν) Lucr. 4,1064.

abstināx, ācis (abstineo), εἰθισμένος εἰς ἐγκράτειαν, ἐγκρατής. Petr. 42,5. *ἀ.λ.*

abstinēns, ntis *PAdi. μΥ Co Pl²* (abstineo). Ἀπολ. ἡ μετ' ἀφ. ἡ γεν. (ἰδίᾳ παρὰ ποιητ.). **1.** ἀπεχόμενος τινος, μὴ ἀπαιτητικός, -em esse *Ci*, non solum manūs sed etiam oculos -es habere (δφεῖλει ὁ praetor νά...) Cic. off. 1,144. alieni abstinentissimus (ἀδιάφορος εἰς μέγιστον βαθμὸν τῆς ἀλλοτριᾶς περιουσίας) Plin. epist. 6,8,5. animus... abstinens... pecuniae (ἀπαρνητής) Hor. c. 4,9,37. somni et vini (ἐγκρατῆς) Col. 11, 1,8. *cibi* Petr. 115,16. **2.** ἀφιλοχρήματος, ἀφιλοκερδῆς Cic. off. 2,76. Plin. ep. 8,6,7. **3.** ἀπολ. ἡ μετ' ἀφ. : ἀγνός, καθαρὸς (τῶν ἔργων τῆς Ἀφροδίτης) = castus. Hippolyten fugit -ens (ὁ Πηλεὺς τὴν Ἰπλ.) Hor. c. 3,7,18. Val. Max. 4,3 ext. 3. -issimus rebus venereis Col. 12,4,3. Ἰ. abstinentia 4.

abstinenter, ἐπίρρ. (abstinens) ἐγκρατῶς, ἀφιλοκερδῶς, οὐ πλεονεκτικῶς Sen. dial. 10,18,3. -er versari in causa populari Cic. Sest. 37.

abstinentia, ae θ. (abstinens), ἀποχὴ ἀπόσχεσις ἐγκράτεια ἀνοχὴ ἔνδεια *Γλωσσ.* **1.** ἀποχὴ (τὸ ἵστασθαι μακρὰν τινος), ἀπολ.: Varr. (π. Non. 532). Cic. Q. Rosc. 17. off. 2,76 κ.ἀ. **2.** τὸ ἐν μέτρῳ ἢ οὐδαμῶς ἐσθίειν ἢ πίνειν. numquam utilis est nimia satietas saepe inutilis nimia abstinentia Cels. 1,2 ἐπ. Quint. 2,17,9.

Petr. 111,13. -a cibi Plin. 26,13. vitam -ā (πεινῇ) finivit Tac. ann. 4, 35,4. longa a vino -a Cels. 8,10,7 (Quint. 1,7,9). vini (cibi, cenae) *Pl*, febrem inedīa et -ā (διαίτη) mitigare *Q*. **3.** τὸ μεμετρημένον (ἐν ταῖς δαπάναις, περιστολῇ δαπανῶν), περιορισμὸς (ἀντ. luxuria, τρυφὴ προβλ. Nep. Ag. 7,4) Cic. Att. 5,15,2. 5,17,2. **4.** ἀφιλοκέρδεια, ἀφιλοχρηματία, σεβασμὸς τῆς ξένης περιουσίας (ἀντ. avaritia, cupiditas) Cic. off. 2,76. pro -ā ...avaritia (ἡ φιλοχρηματία) vigeat Sall. Cat. 3,3. **5.** ἀγνεία, ἀγνότης, καθαρότης (ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων, συν. castitas). obscenarum rerum Sen. contr. 1,2,13 (maritorum αὐτ. 1,2,22). veneris Quint. 11,3,19 προβλ. κ. alicui -ae gloriam detrudere Sen. contr. 7,6,3. alieni corporis *Se*, alicuius -am labefacere Val. Max. 4,3 ext. 3. — Ἰδ. abstinens 3 κ. abstineo II 2.

abs-tineo (apst-), tinuī, tentus 2 (*abs + teneo, § 43). *I. μτβ.* : **1.** δὲν ἐπιτρέπω εἰς ἐμέ τι, δὲν διαπράττω, ἀπέχω ἀπὸ τινος. culpam Plaut. Men. 983. gemitūs sreatūs (χρέμψεις) tussis risūs abstine Ter. Haut. 373. ne hanc quidem partem corporis mulier abstinuit (= amari se passa est) Petr. 112,2. vim uxore et gnato (δὲν κάμνω χοῆσιν βίας κατὰ...) Hor. s. 2,3, 200. ignem ab aede *L*, a Gitone iniuriam *Pe*. Σπαν. μετὰ δοτ. : Aeneae Antenorique omne ius belli Liv. 1,1,1. — Ἀμύνω, ὑπερασπίζω, ἀποκρούω, ab sociis iniuriam Liv. 42,26,6. **2.** δὲν ἐπιτρέπω νὰ κάμῃ τις

χοῇσιν πράγματός τιнос ἢ νὰ καρωθῇ τι. quos ignavia armis (ἀφ.) abstinuit Sall. ep. Mithr. 12. consul direptione praedāque militem *L*, a cibo (ὑποβάλλω τινὰ εἰς διαίταν) abstinendus est a cibo aeger (δφείλει νὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ διαίταν) *Se*, cibo abstinendus bos Col. 6, 7, 3. vino abstineatur (ἢ λεχὼ) Plin. 28, 72. ego iam a principio in parsimonia ac duritia omnem adolescentiam meam abstinui (= abstinendo degi ἀπεχόμενος, ἐγκρατενόμενος διήγαγον τὴν νεότητά μου) Cato or. 11 (= Fest. 281). *Refl.* : δὲν πράττω τι, δὲν μεταχειρίζομαι τι. se (re ἢ ab re). factis, ab impudicis dictis *P*, urbanis rebus *P*, scelere *Ci*, ab eis vitiis *Ci*, ab iniuriā, ab omni malo *Ci*, omni matrimonio *VM*, ab hoc cibo *Pe*. Λίαν συνήν ἢ φράσις: manum ἢ manūs abstineo aliquo (ab aliquo), ab alqā re (ἀπέχω, ἀπέχομαι χεῖρας ἀπό τιнос [κυρ. καὶ μυφρ.]): potin (= potisne est fieri) ut me (ἀφ. = a me) abstineas manum? Plaut. Rud. 424 (Amph. 903). non manum abstines? (κάτω τὰς χεῖρας!) Ter. Ad. 781. ἐπ. m. a me *Ci*, *L* (a tutela, a pupillo *Ci*). manus vix a se abstinuit (μόλις ἐφέισθη τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς) Cic. Tusc. 4, 79. II. ἀμτβ. 1. ἀπέχομαι τιнос (δὲν κάμνω τι). aliquā re (σπαν. aliquo). culpā *P Ci*, iniuriā *Ci*, facto... dicto *S*, beneficio... maleficio *L*, contumeliis (manibus, verbis profanis, petitione honorum) *Ta*, proelio *C L*, bello (pugnā, certamine, sedi-

tionibus, honoribus, urbe, Tarento (sc. oppugnanda ἢ -ndo) *L*, rapinis et incendiis *Am*, lacrimis *Cu*, sanguine humano *Se*, sermone Graeco *Su*, ducibus *L*. 2. δὲν λαμβάνω, ἀπέχομαι τιнос. fabā (κυάμων ἀπέχεσθαι τῶν Πυθαγορείων) *Ci*, ostreis *Ci*, sue (περὶ τῶν Ἰουδαίων) *Ta*, suillā carne *Iu*, anseribus *L*, venere et vino (ἀφροδισίων καὶ οἴνου) *H*, voluptatibus, cibo *Se*, spectaculo *Ta*, pecuniis locupletum *Ci*, sacro auro *L*, praedā *L* (καὶ a praeda *L*), finitimis locis *O. Μτφρ.* abstinebit censione bubulā (= non vapulabit τ.ῆ. δὲν θὰ μαστιγωθῇ) Plaut. Aul. 601. 3. ab aliquo ἢ ab aliquā re ἀπέχομαι τιнос. a me *Ci*, a mulieribus atque infantibus *Ci*, ab obsidibus *L*, ut ab inermi abstineatur (ἀπροσ. : νὰ γίνῃ ἀποχή) *L*, a ceteris causis, ab iis voluptatibus *Ci*, ab defectione *L*, a cibo *Ce*. 4. ἄλλαι συντάξεις: α) μετὰ γεν. : abstinetō irarum... rixaeque (ἐλλ. σύντ. « ἀπέχου τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ἔριδος ») *H*, abstinens nominum (ἀποσιωπῶν τὰ ὀνόματα, ἄνευ μνείας τῶν ὀνομάτων) *Ap*. β) μετὰ δοτ. Aeneae Antenorie omne ius belli Achivi abstinerunt (οἱ Ἕλληνες τοὺς δίκαιον τοῦ πολέμου δὲν ἐχρησιμοποίησαν κατὰ τοῦ Αἰν. καὶ τοῦ Ἀντ.) *L*. γ) μετ' ἀπρμφ. : abstineo amare *P*, non -o praefari *Su*. δ) quin ἢ quominus. aegre (= non) abstinent quin castra oppugnent Liv. 2, 45, 10. non -o quin *P Su*, non -o quominus *Su*, neque principis auribus abstinerē quominus (= quin) testa-

retur *Ta.* ε) Ἀπολ.: *apstines?* (τραυνεῖσαι μυγθίζων [συσπῶν τοὺς μῆς τῆς ἑνός;], ἀποφεύγεις νὰ μυρίσης ἤτοι non odoraris? *abstines nasum?* olfacta) Plaut. Men. 166. Πρβλ. καὶ Plaut. Aul. 334. Afran. com. 129. Verg. A 2,534. Ovid. ars 1,380. f. 4,547. Liv. 40,21,4. Ἰδ. καὶ ἀνωτ. 2. χωρ. τοῦ Κάτωνος. ζ) Ἀπορσ.: *aestate in totum, si fieri potest, abstinendum est* (sc. venere) Cels. 1,3 τέλ.

→ ἀρχαῖκ. τύπος: *abstinei* ἢ *abstini* = *abstinui* Plaut. Amph. 926.

ab-sto (*apsto*) -, -, 1 ἀντβ. ἀπέχω, ἀφίσταμαι, ἵσταμαι μακράν, εἰς ἀπόστασιν. *mille modis (Amor) ignorandust, procul adhibendus atque apstandust* (ἀπὸ τοῦ Ἑρ. πρέπει νὰ ἵσταται τις εἰς ἀπόστασιν, πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ κρατηθῇ τις μακράν τοῦ Ἑρ.) Plaut. Trin. 263. *si longius abstes* (ἀντ. si propius stes 361) Hor. ars. 362.

abs-traho, trāxī, trāctus 3 1. ἄγω, σύρω, ἐφέλω, ὀνμουλκῶ, ἀποσπῶ (βίβ), ἀπάγω, παρασύρω. *navem remulco* (sc. a litore, ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τὴν ναῦν ὀνμῶ ἢ ὀνματι ἀναδεῖσθαι, ἔλκειν) Caes. civ. 2,23,5. *onerariae puppibus* (= *pupp. reli-gatae*) *abstractae Carthaginem sunt* (ὠδηγήθησαν εἰς Κ. ὀνμουλκηθεῖσαι ἀπὸ τῶν πρυμνῶν) Liv. 30, 10,20. *naves a portu L, boves V, iumenta L, armenta St, liberos ab aliquo Ci, liberos in servitutem (in servitium L)* Caes. g. 7,14,10. *in maximam malam crucem* (εἰς τὸν μέγιστον κακὸν δαίμονα, στὸ γέρο

διάβολο! εἰς τὴν καταστροφὴν) Plaut. Men. 66. *filium de matris complexu Ci, in altum a conspectu omnium Cic. de or. 3,145. a penetralibus L, copias a Lepido* (ἀποξενώνω, ἐφέλω [φέρνω πρὸς τὸ μέρος μου]) Cic. ep. 10,18,3. *Metellum e sinu gremioque Ci, a patriis pedibus O, de thalamis O, Clitus -itur Cu, ad capitale supplicium* (εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν) Curt. 3,2,17. *ex oculis hominum* (τὸν Φιλοποίμενα) *L, medio itinere VM, sibi* (δοτ.) *torquem Am, torquem collo* (δοτ.) *Am, gremio* (δοτ.) *genitoris O, Germanicum legionibus* (δοτ.) *ἀποσύρω, ἀνακαλῶ Ta, illam* (mulierem) *abstrahere* (τὴν γυν. ἀποπλανῶ [πλανεύω]) Plaut. Merc. 353 πρβλ. καὶ Liv. 3,44,5. *adfectibus effrenatisimis abstrahi* (ὑπὸ τῶν ἰδίων παθῶν ἐφέλωμαι καὶ δαλεάζομαι) Sen. ep. 88,19. *Britannia obliqua retro abstrahit latera* (ἢ Βρ. ἐξ ἀμφοτέρ. τῶν πλευρῶν ἀπομακρύνεται εἰς πλαγίαν κατεύθυνσιν, συγκλίνει) Mel. 3,50. *Μιφρ. ἀποσπῶ ἀπὸ τοῦ καθήκοντος, ἐντολῆς, πράξεώς τινος καλῆς ἢ κακῆς. a disciplinā, ab exercitatione et consuetudine dicendi, a rebus gerendis* (ἐκτρέπω) *Ci, a cultu agrorum L, a maiore re N, inde* (δηλ. ἀπὸ τῆς πυροπολήσεως τῶν ἱερῶν) Liv. 31,46,4. *exinde Ami, maior cura duces miscendis abstrahit armis* (δοτ.) Lucr. 6,80. (Περὶ τῶν ἀνωτέρω δοτ. ὑπάρχει ἀμφιβολία). 2. *κατατρίβω, διατρίβω* (ἐπὶ χροῦν· δαπανῶ, καταναλίσκω) Cato... *dicendo in curia diem abstraxit*

(τὴν ἡμέραν κατέτριψεν ἀγορεύων·
 πρβλ. *Πλουτ. Κάτ. Ν.* 31: ὅλην κατα-
 νάλωσε τὴν ἡμέραν· ἰδ. *absumo* 1.
μιτρο.) *Val. Max.* 2,10,7. *me ab-*
trahit invitum patrii sermonis
egestas (ἡ πτωχεία τῆς πατρίου
 γλώσσης ἀνακόπτει με ἀπὸ τοῦ ἔργου
 [μου] ἄκοντα) *Lucr.* 3,258. 3. ἀπόλ-
 λυμι, καταστρέφω (*κυρ. κατὰ παθ.*
μτχ.) *abstractus* (= *in abruptum*
tractus, praeceps datus) *Tac. ann.*
4,13,5. Cic. Deiot. 38. *Brut.* 259.
Ovid. m. 3,437. 4. ἀφαρπάζω, ἐκ-
 σφάζω, ἀπαλλάσσω, ἐλευθερῶ. *me a*
Glycerio Ter. Andr. 243. *ratio*
-hit ab acerbis cogitationibus Cic.
Tusc. 3,33. *mors nos a malis non*
a bonis -hit Cic. Tusc. 1,84· πρβλ.
καὶ Sen. ep. 51,5. *Reflex.*: *Ter.*
Hec. 297.

→ *abstraxe* = *abstraxisse* *Lucr.*
 3,650.

abstraxe ἰ. *abstraho* τέλ.

abs-trūdo (*apstr-*) *trūsī*, *trū-*
sus 3 ἀπωθῶ. 1. κατορύσσω, κρύ-
 πτω, ἀποκρύπτω, ἐγκλείω. *thensau-*
rum, aurum P. nummum Cic. agr.
1,11. aulam (= *ollam*)... *in fano*
P (variis locis P). *abstrudebas ne*
eam conspiceret pater? Plaut.
Merc. 190. *sub gemmā* (ὑπὸ τὴν
 πέτραν τοῦ δακτυλίου) *ne abstrusus*
habeo tuam matrem et patrem?
Plaut. Curc. 606. *claves Titin. com.*
 44. *se in silvam Ci*, *tectum inter*
et laquearia tres senatores... sese
abstrudunt Tac. ann. 4,69,3. *ser-*
pentem abstrusam terra[e] Vell. 2,
 129,3. *gestatoriā sellā Su*, *silicis*
venis (ἀφ.) abstrusus ignis (σπιν-

θηρ) *Verg. g.* 1,135. *semina flam-*
mae -a (κεκρυμμένα· πρβλ. *Σοφ. Φ.*
 297 ἄφαντον πῦρ) *in venis silicis*
Verg. A 6,6. *Μιτρο.* ἀποκρύπτω, δὲν
 φανερώνω. *in profundo veritatem*
penitus Cic. ac. 2,32. *metum, tri-*
stitiam (ἀποβάλλω) Ta, *otio quasi*
abstrusi (ὡς ἐντεθαμμένοι, παραδε-
 δομένοι τῇ ἀργίᾳ) *Plin. pan.* 45.
Ἀστέως: *colaphos in cerebro aps-*
trudam tuo (κονδύλους [γρόνθους]
 εἰς τὴν κεφαλὴν σου θὰ καταφέρω,
 θὰ σὲ γρονθοκοπήσω = *colaphos in-*
figam) *Plaut. Rud.* 1007.

abstrūsus (συγκρ. τοῦ ἄχρο. *abs-*
trūsē) μετὰ μείζονος μυστικότητος,
 πλέον ἀπορρήτως *Amm.* 28,1,49.
 Ὑ. *abstrusus*.

abstrūsus (*apst-*) 3 ἐπίθ., *μΣ*
Ci (*abstrudo*). 1. ἀποκεκρυμμένος,
 ἀπόκρυπτος, κρυφός, ἀποκεχωρηκός,
 ἀποκεχωρισμένος. *sinūs Pac. trag.*
 394. *flamrn Acc. trag.* 462. *terra O*,
templum Luc, *pars oppidi* (πολὺ
 ἀπέχουσα) *Amm.* 19,8,5. *Μιτρο.* σκο-
 τεινός, δεόμενος διαφωτίσεως *omnia*
esse (λέγουσιν οἱ φυσικοὶ ὅτι...) *Cic.*
ac. 2,14. *res (πλ.) Ci*, *disputatio*
(συζήτησις) χρῆζουσα βαθείας πω
ς ἐρεῦνης) Ci, *penitus animi dolor*
(= reconditus, abditus) Cic. dom.
 25. *insidiae* (μυστικαὶ παγίδες, ἐνέ-
 δρα) *Ci*, *incendium* (κρύφιον ἐν τῷ
 στήθει πῦρ) *Ve*, *Tiberius* (ἐπιφυ-
 λακτικὸς κλειστοῦ χαρακτῆρος, συν-
 tectus, occultus) *Tac. ann.* 1,24,1.
Ὀδσ. abstrūsus, ἰ οὐ. τὸ ἀπο-
 κεκρυμμένον. *in abstruso esse* (εἶ-
 ναι ἢ τυγχάνει κεκρυμμένος, ἀθέα-
 τος) *P. Μιτρο.* τὸ ἄγνωστον *Am*,

τὸ ἀπόκρυφον *Se*, *Macr.* 1,21,17.

abstulo 3 (*abs* κ. *tulo*), *Γλωσσ.* ἀφαιρῶ *Plaut. Rud. frg.* (π. *Diom.* I 389,19).

ab-sum, ā-fuī, ā-futūrus, ab-esse (*āfore* = āfutūrem esse) **I.** ἀπειμι, οὐκ ἐπιδημῶ, ἀποδημῶ. **1.** ἀπὼν εἰμι, ἀπουσιάζω, λείπω, ἀντ. *adsum*. *ab-sum* a vobis *Ci*, τηρῶ ἐμὰντὸν μακράν. in *Gallia aberat L*, (a) domo *P*, *Ci*. (καὶ ab domo *P L*), (a) foro *Ci*, ab urbe *Ci N L*, ex urbe *Ci L*, (a) patria *Ci*, Carthagine *L*, Romā *Ci* (ab Roma *S*), a Latino *Si*, Athenis *N*, ab hoc concilio (ἀπὸ τῆς συνόδου ταύτης) *C*, a bello (ἀπέχουμαι τοῦ πολέμου) *C*, toto bello (ἀπ' ἀρχῆς τοῦ πολ.) *C*, publicis consiliis (δὲν μετέχω, δὲν λαμβάνω μέρος) *L*, a consilio fugiendi *Ci*, a consilio *C*, ab signis *S L Pl*², a periculis *Sall.* *Cat.* 6,4. Κατ' εὐφημιζμόν: me qui nullā lege (παρὰ νόμον) *absum* (εἶμαι ἐξόριστος) *Cic. dom.* 84.87. *Sest.* 73 (πρὸ βλ. *Sen. Phoen.* 462). Μετὰ *δοτ.*: *summae criminis unus abes* (σὺ μόνον [ὁ Ἀνγκὺς] εἶσαι ἀπὼν ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν θυμάτων [τοῦ Δαναοῦ]) *Ovid. ep.* 14,80. *afui simul cum re publica Cic. dom.* 87. *Μτφρ.* δὲν βοηθῶ, δὲν συντρέχω, δὲν ὠφελῶ, ἐγκαταλείπω ἀβοήθητον = *desum* alicui, aliquem non iuvo, desero alqm. *Antonio* (*δοτ.*) *afui Sullam* defendo (ἐν δικαστηρίῳ) *Ci*, longe iis fratrum nomen *P. R.* *afuturum* (τὸ ὄνομα ὅπερ οὐδαμῶς θὰ βοηθήσῃ [ὠφελήσῃ, ἐξυπηρετήσῃ] αὐτοῦς) *C*, aberas a me (μ' ἀφῆκες στὴ τύχην μου) *Ci*, nec dex-

trae erranti (ἀστοχοῦσῃ τοῦ σκοποῦ) *deus afuit* (τ.ἐ. ἐβοήθησε) *Verg. A* 7,498. *Ἀπολ.*: nec *Teucris addita Iuno nusquam aberit* (οὐδαμοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ εὐκαιρίᾳ θὰ παύσῃ ἢ Ἥρα νὰ εἶναι ἐχθρὰ τῶν Τρώων, θὰ εὗρῃς τὴν Ἥραν πάντοτε ἐξωργισμένην κατὰ τῶν Τρ. πρὸ βλ. *Σοφ.* *Αἴ.* 611 ξύνεστιν ἔφεδρος) *Verg. A* 6,91. *absentibus nobis* (ἄνεν τῆς ἡμετέρας ἐπεμβάσεως) *Ci*, ne... longe tibi *Iuppiter absit* *Ovid. m.* 4,649. **2.** ἔχω ἔλλειψιν, λείπω, δὲν ὑπάρχω, δὲν ὑφίσταμαι (ἀντ. *adsum*). *quod ex aede Minervae hoc et illud abesset Cic. Verr.* 4,140. *isto bono utare* (χορῶ) *dum adsit cum absit ne requiras Cic. Cato* 33. *hoc unum illi, si nihil utilitatis habebat, afuit, si opus erat defuit* (ἡ τέχνη τοῦ συγκινεῖν ἔὰν δὲν ὑπῆρχε ὠφελεία τις, ἔλειπε [ἀπὸ τὸν Καλίδιον], ἔὰν [δμως] θὰ ἐχρειάζετο, ὑπῆρχεν ἐλαττωματικῇ) *Cic. Brut.* 276. *abest historia litteris* (*δοτ.*) *nostris* (δὲν ἔχομεν ἡμεῖς [οἱ Ῥωμ.] ἱστορικοὺς συγγραφεῖς) *Cic. leg.* 1,5. *nat. d.* 2,37. *de or.* 2,281. *Liv.* 1,7,6. 25,16,15. **II.** *κεχώρισμαι* (ἀπό) *τινος*. **1.** εἶμαι ἀπομακρυσμένος, ἀπέχω *τινος*, διέστηκα. *hostium copiae non longe absunt Ci*, *Dolopes absunt a mari Ci*, a *Brundisio Ci*, a *Talosatum finibus C*, a *Clusio L*, longe (multum, procul prope) *abesse Ci C*, propius, proxime ab *Ci*, quoniam propius abes (ἐπειδὴ εἶσαι πλησιέστερος) *Ci*. Μετ' *αἰτ.*: *aliquot dierum viam Ci*, *quinque dierum iter a Carthagine L*, *magnum spatium C*,

tria milia passuum *Ci*, quadridui (sc. iter) ab Antonio *Ci*. *Σπαν.* μετ' ἀφ. : aequo fere spatio a castis *C*, septem milium intervallo *C*, mille passibus *C*, non longius bidui viā *C*. *Μιτροφ.* = careo aliquā re, liber sum ab aliqua re. longe a spe *Ci*, longissime a vero *Ci*, a culpā (μακράν, ἐλεύθερος, ἀπηλλαγμένος) *Ci*, ab insolentia gloriae *N*, non abest suspicio quin *C*, a carcere et a vinculis *Cic. Cat.* 1,19. Μετὰ δοτ. : dolori (λησιμονῶ τὴν λύπην μου) *O*. — *Χρον.* : non longe ab eo tempore *Ci*, frumenta non multum a maturitate *Caes. civ.* 1,48,5. *Τύποι εὐχῶν* : absint inani funere peniae (μακράν ἔστωσαν) *Hor. c.* 2, 20,21. absint lacerti (σαῦραι) a stabulis *V*, absit invidia verbo (ἀφ. ἢ κατ' ἄλλας δοτ.) ἢ absit v. inv. (μακράν ἀπὸ ἐμοῦ [ἢ ἀπὸ ἐμέ] πᾶς προσβλητικὸς, προπετιῆς λόγος) *Liv.* 9, 19,5 (πρβλ. σὺν θεῷ εἰρησθῶ *Πλάτ.*). absit periculum *S frg.*, quod procul absit! *Q* ἢ procul absit (μὴ γένοιτο, ἄπαγε, ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δώσῃ, Θεὸς φυλάξοι!) *St*, procul absit ut ἢ ἀπρμφ. *Ap.* 2. δὲν ἀρμόζω, ἀλλοτρίως ἔχω πρὸς τι, εὐρίσκομαι εἰς δυσαρμονίαν (δὲν ταιριάζω), εἶναι ἀπρεπές. *musice a principis personā* abest (δὲν ἐμπρέπει, δὲν ταιριάζει εἰς πρόσωπον περιωπῆς) *N*, a consuetudine somniorum *Ci*, a cultu atque humanitate provinciae *Caes. g.* 1,1,3. quod longe ab eius animo et moribus abest *G*. 3. εὐρίσκομαι εἰς ἀπόστασιν, ἀπέχω εἰς λόγον ἀξίας (μείζονος ἢ ἐλάσσονος) = disto ab

aliquo, inferior ἢ superior sum aliquo. longissime Plancius a te afuit (σὲ ὑπερέβαλε, σ' ἐπέρασε) *Ci*, consultus iuris... abest a virtute disertī Messalae (ἔχει ἀπόστασιν πρὸς τὰ ὀπίσω, ὕστερεϊ, δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν τοῦ *M*.) *Hor. ars* 370. a nitore Ciceronis (ὕστερῳ τῆς λάμψεως τ.ἔ. τῆς κομψότητος τοῦ *K*, δὲν τὸν φθάνω) *Quint.* 10,1,113. 4. ἔχω διαφοράν, εἶμαι διάφορος, διαφέρω, παραλλάσω. nullā re magis absumus a naturā ferarum (κατ' οὐδὲν διαφέρομεν ἢ διακρινόμεθα περισσότερον τῆς φύσεως τῶν ζῴων, οὐδὲν ὑπὲρ τὰ ζῶα ἀνυψοί ἡμᾶς περισσότερον) *Cic. off.* 1,50. III. *Σύντ.* : abest μετὰ τοῦ tantum : ἀπροσ. (tantum abest aberat, afuit ut... ut (τὸ μὲν α' ut εἶναι συμπληρωτικὸν τοῦ ὀήμ. abest (ab eo) τὸ δὲ β' ut εἶναι συμπερασμ. καὶ ἐξαργτάται ἐκ τοῦ tantum abest) : tantum abest ab eo ut malum mors sit ut... verear ne... (τοσοῦτον δεῖ τὸν θάνατον, κακὸν εἶναι ὥστε δέδοικα μή..., τοσοῦτον ἀπέχει τούτου τοῦ εἶναι, τοῦ θεαρεῖσθαι τὸν θάνατον κακὸν [πρῶγμα], ὥστε νὰ φοβοῦμαι μή...) *Cic. Tusc.* 1,76. 2,4. *epist.* 12,15,2. *Nep. frg.* 46. *Liv.* 6,15,5 κ.ἀ. κ.ἀ. (**Ἀσυνήθης εἶναι ἡ προσωπ. σύντ.* hoc detrimento milites nostri tantum afuerunt ut perturbarentur ut... fecerint b. *Alex.* 22). Τὸ β' ut δύναται νὰ ἀντικατασθῇ διὰ προτάσεως παρατακτικῆς (κυρίως) : tantum aberat ut binos scriberent, vix singulos confecerunt *Cic. Att.* 13,21,5 (*fin.* 5,57. *Brut.* 80). Τὸ α' ut ἀντι-

καθίσταται διὰ τῆς προθ. ab καὶ τοῦ προσωπ. absum. tantum afuit (ὁ Ἀγχιλαός) ab insolentiā gloriae ut commiseratus sit fortunam Graeciae (ἀντὶ tantum afuit [ἀπροσ.] ut insolentius se efferret ut... = τόσον μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ παραδοθῇ ὁ Ἀγ. εἰς τὴν ἀπὸ τῆς νίκης του ἀλαζονείαν ὥστε ᾤκτιρε τὴν τύχην τῶν Ἑλλ.) Nep. Ag. 5,2 (πρβλ. ὁμ. Cic. Manil. 71. Marc. 25. off. 1,43. Caes. civ. 1,79,5 κ.ἄ. Μετὰ τὸ β' ut εὐρίσκεται ἐνίοτε τὸ etiam (maxime) *Ci.*, contra *L* καὶ ἅπαξ vix (Liv. 22, 5,3). Πρὸς μείζονα ἔξαρσιν εἰς τὸ α' ut προστίθεται σπανιώτ. τὸ ab eo (tantum abest ab eo ...ut Cic. Tusc. 1,76 (ιδ. ἀνωτ.). Liv. 25,6,11. Τὰ πρὸ τοῦ ἀπροσ. abest τιθέμενα ὑποκείμενα (ego, tu, nos, vos, illi κ.τ.τ.) ἀνήκουσιν εἰς τὰ μετὰ τὸ ut ὅγματα ego vero istos... tantum abest ut ornem ut... Cic. Phil. 11, 36. Ἀντὶ τοῦ α' ut τίθεται ἀδοκίμως ἀπρωφ. tantum afuit laudare gesta... ut scriberet Amm. 15,5,36. longe abest ut ἥ non longe abest quin: ille longe aberit ut credat *O* (ille aberit ille credat (?) ἥ μᾶλλον ἀπροσ. ille — longe aberit — ut credat). — Ἀπροσ.: nihil, non longe, (non) paulum, haud ἥ non multum, haud ἥ non procul, minimum abesse quin + ὑποτ. (= ὀλίγον δεῖν + ἀπρωφ. ὅχι abesse ut ἥ ut non): Caes. g. 3,18,4. 5,2,2. civ. 2,35,2. Verg. A 8 147. Liv. 5,4,14. 25,1,10. Suet. Aug. 14,2 κ.ἄ. (paulo afuit quin Amm. 29,6,7). quid abest quin Liv. 8,4,2. Val. Max. 8,9 ἀρχ.,

abesse non potest quin Cracch. or. (π. Gell. 11,13,3. Cic. or. 233). — Προσ.: (σπανιώτ.) Liv. frg. 37 *W*. Apul. Flor. 16,20. apol. 37,3. → Ἀντὶ abfui abforem abfore abfuturus τὰ ἄριστα χογγο. καὶ ἐκδδ. ἔχουσιν afui, aforem κλπ. — arsum arsens ἔν τισι κώδδ. Πλαύτου καὶ Τερεντίου. — Ἀρχαῖκ. τύπ. absiet = absit Cato r. 19,1.

absūmēdo, inis θ. (absumo πρβλ. urēdo [ἐκ τοῦ uro], intercapedō [ἐκ τοῦ intercipio]) ἀνάλωσις, κατανάλωσις. quanta sumini absumēdo quanta callo (δοτ.) calamitas (πόση ἀδηφαγία, καταβρόχθις οὐθαιος, μαστοῦ, συδς... Λογοπαῖγνιον ἐκ τῆς παρηγήσεως πρὸς τὸ sumen) Plaut. Capt. 904. **ἄ.λ.**

ab-sūmo, sūmpsi, sūmptus 3 ἀναλίσκω, ὀλλυμι. **1.** (κατ)αναλίσκω, δαπανῶ, κατατρώγω, ἀφαιρῶ (κυρ. κ. μτρω.). magna res est (ἥ ὑπόθεσις εἶναι σπουδαία):: nulla est mihi, nam quam (sc. rem περιουσίαν) habui arsumpsi celeriter (λογοπαῖγνιον) Plaut. Curc. 600. hosce (sc. Philippēos Φιλίππεια νομίσμ.) arsumi volo Plaut. Poen. 714. mālis (= maxillis) ambesas mensas (τὰς διὰ τῶν γνάθων, ὀδόντων περιβρώτους τραπέζας) Verg. A 3,257. magna vis frumenti pecuniae absumitur *L*, pecuniam in emptionem mercium *Su*, res... paternas (τὴν πατρῶαν οὐσίαν κατεσθίειν) Hor. epist. 1,15,27. Glauci Potniades mālis membra absumpsere quadrigae (= equae, αἱ φορβάδες τῆς Βοιωτικῆς Ποτνιαδος κατεσπάραξαν

διὰ τῶν γνάθων τὰ μέλη τοῦ Γλαύκου) Verg. g. 3,268 (πρβλ. Ovid. Ib. 557). Caecuba (ποτήρια οἴνου τοῦ Κ.) Hor. c. 2,14,25. quod vini cibique absumptum erat *L*, caseum cibaria *Co*. *Μιτρο*. viris (ἐξαντλῶ τὰς δυνάμεις) Lucr. 4,112. satieta-tem amoris (ἀπολαύω τοῦ ἔρωτος μέχρι κόρου) Ter. Phorm. 834 (= amore ad satietatem frui). dicendo tempus (διαλεγόμενος κατατρίβω τὸν χρόνον) Cic. Quinct. 34 (πρβλ. ἀφ. γερονδ. consultando, populando ἢ vastando agro, exercendis copiis) *L*, nox parandis operibus absumpta est Tac. h. 2,21 (Amm. 31,15,6). tempus *O Pl*, aliquantum temporis *L*, multum temporis *Se*, diem *O L* (tantum dierum *Ma*), noctem *St*, diem segni navigatione *L* (festa venatione *Pl*), dies XL sine ullo conatu sedentes in conspectu hostium absumpserant Liv. 32, 10,1. Ἐπὶ σκιᾷ: umbra absumitur (ἐξαφανίζεται, φεύγει) Plin. 6, 171 κ.ἀ. Amm. 22,15,31. Ἐπίσης ἐμπροσθέντος: α) per: diem per proelium -ere *L*, quadriduum per vastas solitudines *Cu*, triduo per inritas altercationes absumpto Suet. Iul. 23, β) in + ἀφ. ἢ αἰτ.: diem ac noctem in scrutandis thesauris *L* ἐπ. Curt. 8,6,11. Suet. Aug. 84,3. *Co Q*, XIII dies in obsequium desiderii eius absumpti Curt. 6,5,32 ἐπ. Val. Fl. 4,25. γ) inter: inter has cogitationes biduo absumpto Curt. 3,6,8. δ) super + ἀφαιρ. Tac. ann. 3,17,6. 2. φθείρω, καταστρέφω, συντριβῶ κ.τ.τ. = interimo, interfi-

cio καὶ παθ. = pereo morior. α) (ἐπὶ πραγμ.) purpuram (τροιβῶ φορῶν, φθείρω, λυώνω) Liv. 34,7,4. absumptis telis b. Hisp. 11,2 (Stat. Th. 1,567). absumpto scuto *VM* (πρβλ. ἐπὶ ἀνδρῶπων: Hispania tot consulares tot praetorios absumpserat duces Vell. 2,90,3). navilus absumptis Cic. Arat. frg. 25 (classis absumpta *L*), naves violentia tempestatis... absumpserat *Ta* (Suet. Iul. 25,4). flamma magnam partem urbis absumat Liv. 5,54,1. ignis *L*, Astapa... ferro ignique absumpta est *L*, incendium domos *L*, cum cinis absumpto corpore (τοῦ σώματος καέντος) factus ero Ovid. Pont. 3,2,28 κ.ἀ. Ἐπὶ σήψεως: sic corpus clade horribili absumptum (διαφθαρέν) extabit Cic. carn. 33,10 (πρβλ. Σοφοκλ. Τραγ. 1056). Liv. 40,29,5. 41,15,2 κ. 21,6. Plin. 36,131. β) (ἐπὶ ἐμφ.) Catull. 65,14. Prop. 3,10,10. reliquias pugnae (σφαγιάζω τοὺς ἐπιζῶντας τῆς μάχης) Liv. 5,13,12. plures fame quam ferro absumpti Liv. 22,39,14. ferro ignique -mti sunt Liv. 5,7,3 Suet. Claud. 21,13). morbo absumi (νόσῳ θνήσκειν) *S L Ta* (pestilentia *L*), lacrimis (τήκομαι κλαίων) Ovid. m. 5,427. venenis absumpti *L*. Ἀπολ. καὶ *μιτρο*. iam iam absumor (ἀποθνήσκω) Acc. trag. 564. nisi quid tibi in tete auxili est, absumptus es (ἀπόλωλας) Plaut. Epid. 82 (Most. 365. Mil. 409) ἢ μετ' ἀφαιρ. τῆς αἰτίας Ter. Phorm. 340 κ.ἀ. 3. μεταβάλλομαι, ἀλλάζω σχῆμα. ungula in

quinos dilapsa absumitur unguēs (ἐκάστη ὀπλή [τῆς Ἰοῦς] ἀφανισθεῖσα μετεβλήθη [κατέληξεν] εἰς πέντε ὄνυχας) Ovid. m. 1,742 ἐπ. αὐτ. 5,427. Plin. 11,128. 22,93.

→ Τὸ ὁ. δὲν ἀπαντᾷ παρὰ Καίσαρι, Νέπωτι, Τερεντίῳ (ἄπαξ), Κικέρωνι (ἄπαξ καὶ δις ἐν ποιήμ.), Σαλλουστίῳ (ἄπαξ) κ.ἄ. Συχνάκις παρὰ Πλάτῳ καὶ Τακίῳ. — Ὁ τύπος *arsumo* ἐνίοτε ἐν κώδδ. τοῦ Πλάτου καὶ τοῦ Λιβίου.

absūptio, ὄνις θ. (*absumo*), (ἐξ)αφανισμός, ἐκμηδένισις, φθορά = *interitus*. de corporum -e disse-rere Macr. Somn. Scip. 2,2,14.

absumptus, ἱ. *absumo*.

absurdē, ἐπίρρ. μΣ *Ci* (*absurdus*) 1. κυρ. παρατόνως, παραφώνως (πρβλ. *absurdus* 1). *absurbe canere* (ἐκτονον ἄδειν, κᾶνω παραφωνίας, *φάλτσες*) *Cic. Tusc.* 2,12. *Amm.* 21, 1,13 (πρβλ. κ. *Liv.* 31,14,8). 2. ἀτόπως, ἀλόγως, τραχέως *Plaut. Capt.* 71. *Epid.* 326. *Cic. ac.* 2,36.53. *fin.* 2,21. *div.* 2,119. *Tusc.* 3,12. *Att.* 5,1,4 κ.ἄ. *Tac. h.* 3,51. *VM Pl G Ar.* 3. εὐλόγως, ἀκαίρως *Plin.* 11,79. *non absurde* (ἐπικαίρως, προσηκόντως) *Suet. gramm.* 6.

absurdus 3 μΣΥ (**áb-suridus*) § 42 [πρβλ. *rapidus*, *cupidus*. Ἐτυμολ. σκοτεινὴ] ἐκ ὁ. *sur* < *sver* < *svor* πρβλ. *su-surrus*. Ἀρχ. ἰνδ. *sváras* = τόνος). 1. παράτονος, δύσηχος, ἀπηχῆς (ὅχι εὐχάριστος εἰς τὸ οὖς) = *absonus*. -us *sonus* (τῶν βατράχων) *Cic. Arat. progn. frg.* 5 (= *div.* 1,5). *vox Cic. de or.* 3,41. *hoc... auribus animisque omnium absur-*

dum Cic. Q. Rosc. 19. *Μιτρο.* παράλογος, ἄτοπος, ἐστερημένος σημασίας, ἀπάδων, ἀπαρέσκων, ἀβέλτερος, δυσάρεστος, μωρός, ἀνόητος κ.τ.τ. *Ci* κ.ἄ. *ratio... inepta, ne dicam dolo* (καὶ ἀληθῶς ἢ εἰλικρινῶς εἰπεῖν) *atque -a* (διαγωγή ἀνόητος καὶ... παράλογος) *Ter. Ad.* 376. *carmen... -um* (διατύπωσις [κᾶνών, *φόρμουλα*]... μωρά, ἀνόητος) *Cic. Mur.* 26. *aetati* (*alicuius*) *non -um* (οὐχὶ ἀνάρμοστον [ποὺ *ταιριάζει*]) *Tac. ann.* 12, 9,1. *eius* (*Semproniae*) *ingenium* *haud -um* (πνεῦμα ὁὐ [μὲ πολλὰς ἱκανότητας]) *Sall. Cat.* 25,5 (*Tac. ann.* 19,75,2 πρβλ. *nec -us ingenio Ta*). *consilium non -um* (σχέδιον μὴ ἐστερημένον σημασίας) *Am, orator -us* (= *abhorrens* ἀδόκιμος, ἄνευ ῥήτορ. ταλάντου) *Cic. de or.* 2,84. *lacrimae* (ἄκαιρα, παράκαιρα, μὴ ἐχοντα τὴν θέσιν τῶν) *L, in -am adulationem* (εἰς χαμερπῆ...) *progres-sus Tac. ann.* 3,47,4. *multa ambigua sed cognitu non -a* (*λιτότης* = *digna*) *Tac. ann.* 6,28,2. *Σύντ.* : α) -um ἢ *non -um est* + ἀπρφ. : (εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἄτοπον νά...) *Ci S Ta VM* ἢ + αἰτ. μετ' ἀπρφ. : *Cic. fin.* 2,93. *Sull. Liv.* 37,52,10 κ.ἄ. β) μετὰ δοτ. : *Vell.* 2,38,1. *Tac. ann.* 12,9,1 (ἰ. ἀνωτ.).

Absuritānus 3 τῆς πόλ. Ἀσσοῦρου (*Πτολ.*) ἐν τοῖς συνόροις Βυζακίτιδος καὶ Νουμιδίας. *oppidum Plin.* 5,29.

Absyrtis, ἰδὶς θ. Ἀψυρτίς, νῆσος τῆς Ἀδριατικῆς πρὸς τὰς Ἰλλυρ. ἀκτὰς *Mel.* 2,114. **Absyrtides**, *um* θ. Ἀψυρτίδες (-ίδαι), ἢ Ἀψυρτίς